

DOCUMENTATIENOTA

CRB 2021-0214

**Fiscale gevolgen in geval van cumulatie uitkering
met inkomen uit arbeid**

CCE
Conseil Central de l'Economie
Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
CRB

Documentatienota

Fiscale gevolgen in geval van cumulatie uitkering met inkomen uit arbeid

Inhoudsopgave

1. Wat was het probleem vóór de Jobsdeal?	5
2. Wat veranderde er met de Jobsdeal?	6
3. Wat zijn de resterende problemen na de Jobsdeal?	7
3.1 Zijn er nog inkomensvallen in geval van verhoging bruto-uitkering?	7
3.2 Zijn er nog inkomensvallen in geval van cumulatie uitkering met inkomen uit arbeid? 8	
3.2.1 Pensioenen	9
3.2.2 ZIV-Uitkeringen	9
3.2.3 Werkloosheidsuitkeringen.....	13
3.2.4 Samengevat	18
4. Bijlage 1: Regeling vóór en na Jobsdeal	19
4.1 Situatie voor de Jobsdeal.....	19
4.1.1 Gewone belastingvermindering	19
4.1.2 Bijkomende belastingvermindering	21
4.2 Situatie na de Jobsdeal	21
4.2.1 Pensioenen en andere vervangingsinkomsten	22
4.2.2 ZIV-uitkeringen.....	22
5. Bijlage 2: Aantal uitgewerkte voorbeelden.....	23
5.1 Voorbeeld pensioenen	23
5.1.1 Gewone en aanvullende belastingvermindering in situatie 0 (linkerkolom)	23
5.1.2 Gewone en aanvullende belastingvermindering in situatie 1 (rechterkolom)	24
5.1.3 PTR en TBI	24
5.2 Voorbeeld ZIV.....	24
5.2.1 Gewone belastingvermindering in situatie 0 (linkerkolom)	25
5.2.2 Gewone belastingvermindering in situatie 2 (rechterkolom)	25
5.2.3 PTR en TBI	25
5.3 Voorbeeld werkloosheid	25
5.3.1 Gewone en bijkomende vermindering in situatie 0 (linkerkolom)	26
5.3.2 Gewone en bijkomende vermindering in situatie 1 (rechterkolom).....	26
5.3.3 PTR en TBI	26
6. Bijlage 3: Situatie waarbij er enkel vervangingsinkomens zijn	27
6.1 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de pensioenen met 2 pct. in de nieuwe regeling	27
6.2 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de wettelijke ZIV-uitkeringen met 2 pct.	32
6.3 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de werkloosheidsuitkeringen (in fiscale zin) met 2 pct.	34

Lijst tabellen

Tabel 3-1:	Participation Tax Rates ingeval een bepaald pensioenbedrag gecombineerd wordt met een bruto-inkomen uit arbeid ten bedrage van 6.000 euro.....	9
Tabel 3-2:	Toename van het beschikbaar inkomen ingeval een bepaald pensioenbedrag gecombineerd wordt met een bruto-inkomen uit arbeid ten bedrage van 6.000 euro	9
Tabel 3-3:	Participation Tax Rates ZIV	10
Tabel 3-4:	Toename van het beschikbaar inkomen ZIV	12
Tabel 3-5 :	Participation Tax Rates Werkloosheid.....	14
Tabel 3-6:	Toename van het beschikbaar inkomen Werkloosheid	15

Lijst grafieken

Grafiek 6-1:	Netto-inkomen na belasting - vergelijking bestaande en nieuwe regeling voor belastingplichtigen (fiscaal alleenstaanden) met een bruto belastbaar pensioen tussen 15,000 en 23,000 euro (7 pct. gemeentelijke opcentiemen)	29
Grafiek 6-2:	Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting (7 pct. gemeentelijke opcentiemen)	29
Grafiek 6-3:	Netto-inkomen na belasting - vergelijking bestaande en nieuwe regeling voor bruto belastbare pensioenen tussen 15,000 en 16,800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)	30
Grafiek 6-4:	Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor bruto belastbare pensioenen tussen 15.000 en 16.800 euro (rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)	30
Grafiek 6-5:	Effectieve aanslagvoet op een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor bruto belastbare pensioenen tussen 15.000 en 16.800 euro (rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen).....	31
Grafiek 6-6:	Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting in de <i>bestaande</i> regeling voor inkomens tussen 15,000 en 16.800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen).....	31
Grafiek 6-7:	Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting in de <i>nieuwe</i> regeling voor belastbare inkomens tussen 15,000 en 16.800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen).....	32
Grafiek 6-8:	Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit wettelijke ZIV-uitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.000 en 20.000 euro (rekening houdende met een verhoging van de belastingvermindering) ...	33
Grafiek 6-9:	Impact van een stijging van de bruto belastbare wettelijke ZIV-uitkering met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.000 en 20.000 euro	33
Grafiek 6-10:	Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12,000 euro en 22.900 euro (rekening houdende 7 pct. gemeentelijke opcentiemen).....	34
Grafiek 6-11:	Belastingvermindering werkloosheidsuitkeringen (fiscaal alleetaanstaande van wie het totale netto-inkomen uitsluitend uit werkloosheidsuitkeringen bestaat) voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12.000 en 22.900 euro	35
Grafiek 6-12:	Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17,000 euro en 20,500 euro (rekening houdende 7 pct. gemeentelijke opcentiemen).....	35
Grafiek 6-13:	Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande met 1 kind ten laste) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12,000 euro en 22.900 euro	36

Grafiek 6-14: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande met 1 kind ten laste) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17,500 euro en 20,500 euro..... 36

Kader

In september 2018 vroeg de G10 om binnen de CRB-NAR te onderzoeken wat de fiscale gevolgen zijn ingeval een uitkering arbeidsongeschiktheid of een pensioenuitkering gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid; er waren immers situaties bekend waarin de cumulatie van een uitkering en een inkomen uit arbeid bruto weliswaar meer opbracht dan de uitkeringssituatie, maar netto zorgde voor een achteruitgang van het inkomen, wat natuurlijk weinig prikkels geeft om een activiteit te hernemen op de arbeidsmarkt.

De vraag van de G10 werd behandeld binnen de gemengde subcommissie 'Fiscale gevolgen cumulatie uitkering en inkomen uit arbeid' en werd tijdens de werkzaamheden verruimd in twee richtingen:

- Er werd gevraagd om tevens te onderzoeken wat de fiscale gevolgen zijn indien een werkloosheidsuitkering gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid.
- Daarnaast werd ook gevraagd om de fiscale gevolgen te onderzoeken van een verhoging van de brutovervangingsinkomens. In het kader van de oefening welvaartsvastheid werd immers vastgesteld dat in bepaalde gevallen een verhoging van de bruto-uitkeringen (zo goed als) niet vertaald wordt in een nettoverhoging of zelfs gepaard gaat met een nettodaling van de uitkering.

Tijdens de werkzaamheden keurde de toenmalige regering de Jobsdeal goed waarin hoofdstuk 2 - Wijzigingen van het Wetboek van de inkomensbelasting 1992 op het stuk van de belastingvermindering voor pensioenen en ziekte- en invaliditeitsuitkeringen - bedoeld was om een antwoord te geven op de hierboven beschreven problemen voor de takken pensioenen en ZIV. In de vervolgwerkzaamheden van de gemengde subcommissie werd de vraag dan ook geherformuleerd als: 1) onderzoeken in welke mate de Jobsdeal effectief een antwoord heeft gegeven op de problemen in de takken pensioenen en ZIV en 2) bekijken welke problemen er zijn in de tak werkloosheid, een tak waarvoor de regeling onveranderd bleef.

De leden van de gemengde subcommissie kwamen in dit kader verschillende keren bijeen (21 november 2018, 29 november 2018, 14 januari 2019, 6 mei 2019, 24 juni 2019 en 5 september 2019, 18 februari 2020) en konden tijdens deze vergaderingen rekenen op de zeer gewaardeerde hulp van de experts van de fod Financiën.

1. Wat was het probleem vóór de Jobsdeal?

De belastingdruk voor pensioenen en vervangingsinkomsten wordt verlaagd door de toepassing van een belastingvermindering voor deze uitkeringen. Ook al verschilden de specifieke modaliteiten voor de toekenning van deze belastingvermindering volgens het type van uitkering, de algemene principes waren vóór de Jobsdeal wel grosso modo dezelfde: eerst werd een **gewone belastingvermindering** toegepast die, onder bepaalde voorwaarden, kon worden aangevuld met een **bijkomende belastingvermindering**.

U vindt een meer gedetailleerde beschrijving van de regeling van vóór de Jobsdeal in BIJLAGE 1, maar de volgende elementen zorgden voor problemen:

- De bijkomende belastingvermindering was afhankelijk van de hoogte van de uitkering ten aanzien van het referentie-inkomen Y^* (dat zelf verschilde volgens het type van uitkering). Echter, de voorwaarde voor de toekenning van deze bijkomende vermindering was dat het totale netto-inkomen enkel uit pensioenen en/of vervangingsinkomens mocht bestaan. Indien het gezamenlijk belaste totale netto-inkomen van de belastingplichtige **niet uitsluitend uit**

pensioenen en/of vervangingsinkomsten bestond, werd de bijkomende vermindering niet verleend.

- Specifiek voor de pensioenen was er ook een probleem met de **horizontale beperking**. Voor alle types van uitkering geldt dat de gewone belastingvermindering horizontaal wordt beperkt: wanneer een belastingplichtige andere gezamenlijke belaste inkomsten dan de uitkering heeft, wordt het bedrag van de belastingvermindering pro rata toegekend¹. Voor de belastingplichtigen die een **wettelijk pensioen combineerden met een arbeidsinkomen** was er echter een uitzondering op deze regel die zorgde voor een **discontinuïteit**: ingeval de belastingplichtige de wettelijke pensioenleeftijd had bereikt, was de horizontale beperking niet van toepassing op voorwaarde dat het wettelijk pensioen niet hoger was dan 15.620 euro (aj: 2019). Voor wettelijke pensioenen hoger dan 15.620 euro werd wel de normale **prorateringsregel toegepast**.

Bovenbeschreven elementen zorgden voor een aantal fiscale vallen die hieronder beschreven worden.

Inkomensvallen in geval van verhoging bruto-uitkeringen rond referentie-inkomen

Bij ZIV-uitkeringsgerechtigden en gepensioneerden met een uitkering rond het referentie-inkomen Y* werd een brutoverhoging van de uitkering zo goed als volledig wegbelast zodat het netto-inkomen er niet of nauwelijks op vooruitging.

In geval van werkloosheid kan een brutoverhoging van de uitkering zelfs resulteren in een nettodaling. De reden hiervoor is dat bij de werkloosheid de 90%-regel om te corrigeren voor de gemeentelijke opcentiemen niet werd ingeschreven voor het bepalen van de bijkomende vermindering voor inkomens hoger dan het referentie-inkomen².

Inkomensvallen in geval van cumulatie uitkering met inkomen uit arbeid

Het bruusk wegvallen van de bijkomende vermindering ingeval de uitkering gecombineerd werd met een andere vorm van inkomen (bv. inkomen uit arbeid, een ontvangen onderhoudsuitkering, een bedrag aan onroerend inkomen uit een stuk grond...) - en dit ongeacht de hoogte van de andere inkomensbron - leidde ook tot fiscale vallen voor inkomens rond het referentie-inkomen.

Specifiek voor belastingplichtigen met een wettelijk rustpensioen die de wettelijke pensioenleeftijd hadden bereikt, leidde het bruusk toepassen van de horizontale beperking vanaf pensioenen hoger dan 15.620 euro (aj: 2019) wanneer het pensioen werd gecombineerd met een gezamenlijk belast inkomen uit een beroepsactiviteit, voor een werkgelegenheidsval.

2. Wat veranderde er met de Jobsdeal?

Ondertussen werd de Jobsdeal goedgekeurd (BS: 05/04/2019). In hoofdstuk 2 (Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 op het stuk van de belastingvermindering voor pensioenen en ziekte- en invaliditeitsuitkeringen) werden wijzigingen aangebracht in de berekening van de belastingvermindering voor de volgende twee categorieën: 'pensioenen en andere vervangingsinkomsten' en 'ZIV-uitkeringen'. De berekening van de belastingvermindering in geval van

¹ Zo zal bv. een alleenstaande met een werkloosheidsuitkering van 2.500 euro en looninkomsten die na aftrek van de kosten 10.000 euro bedragen, slechts een vijfde (2.500/12.500) van het basisbedrag als vermindering ontvangen.

² In 2017 gebeurde in geval van de ZIV en de pensioenen en andere vervangingsinkomsten een correctie die verband hield met de toepassing van de gemeentelijke opcentiemen op de belasting die nog rest na toepassing van de bijkomende vermindering (de wet van 22 oktober 2017 houdende diverse bepalingen (BS, 10/11/2017)). Voor de werkloosheidsuitkeringen gebeurde de correctie niet.

werkloosheidsuitkeringen werd niet aangepast³. De details zijn opnieuw te vinden in BIJLAGE 1, maar in grote lijnen kunnen de veranderingen als volgt worden samengevat:

Pensioenen en andere vervangingsinkomsten

- De bijkomende belastingvermindering werd vervangen door een **aanvullende belastingvermindering met als belangrijkste verschil dat de voorwaarde vervalt dat het inkomen uitsluitend uit pensioenen en andere vervangingsinkomsten moet bestaan** om ervan te kunnen genieten.
- Het toepassen van de **horizontale beperking** ingeval een wettelijk rustpensioen gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid door gepensioneerden die de wettelijke pensioenleeftijd hebben bereikt, gebeurt ook **minder bruusk**⁴.
- Een ander nieuw element in de Jobsdeal is dat de **nieuwe aanvullende vermindering** voor pensioenen en andere vervangingsinkomsten, net als de gewone belastingvermindering, verleend wordt per belastingplichtige en niet per aanslag zoals de bijkomende vermindering. In de nieuwe regeling kunnen dus ook gehuwden en wettelijk samenwonenden de vermindering genieten; ze wordt - net als de gewone belastingvermindering voor vervangingsinkomens - geïndividualiseerd en toegekend aan elke belastingplichtige.

ZIV-regeling

- Er werd gekozen om de **bijkomende vermindering** te integreren in de **gewone belastingvermindering** en dus toe te kennen aan iedereen die de gewone vermindering geniet.

3. Wat zijn de resterende problemen na de Jobsdeal?

3.1 Zijn er nog inkomensvallen in geval van verhoging bruto-uitkering?

Op 14 januari 2019 presenteerde mevrouw Stans (fod Financiën) de nota 'Belastingvermindering pensioenen en andere vervangingsinkomsten' ([zie Bijlage 3](#), CRB 2018-0058 NAR C.F.-F.C./D.19-3) waarin de impact werd vergeleken van een verhoging van het brutobedrag van de pensioenen en de ZIV-uitkeringen in de oude regeling en de nieuwe regeling.

Uit de nota blijkt dat **de situaties waarin een verhoging van het bruto belastbaar pensioen of ZIV-uitkering quasi voor 100% werd wegbelast, door de nieuwe regeling zijn verdwenen**. De effectieve aanslagvoet (personenbelasting⁵) op de stijging van het bruto belastbaar pensioen voor de inkomens net boven het referentie-inkomen daalt van 97% naar 45%. Ook voor de ZIV-uitkeringen blijft de effectieve aanslagvoet op het bijkomend inkomen voor gezamenlijke inkomens rond het referentie-inkomen onder de 50%.

De nieuwe regeling zorgde ook voor een substantieel voordeel voor gehuwde gepensioneerden; in de nieuwe regeling kan immers elk individu de aanvullende vermindering toepassen.

³ Wat wel werd gewijzigd is dat bij gemengde situaties (bv. 'werkloosheid en pensioen' of 'werkloosheid en ZIV') het referentie-inkomen voor de bijkomende vermindering niet langer wordt bepaald aan de hand van de maximale werkloosheidsuitkering in het tweede jaar van werkloosheid, maar op basis van een bedrag in het WIB dat jaarlijks geïndexeerd wordt. Bij de invoering van de nieuwe regeling waren die twee bedragen ongeveer gelijk.

⁴ De inkomens uit een beroepsactiviteit worden tussen bepaalde inkomensgrenzen geleidelijk aan in rekening gebracht (zie bijlage 1).

⁵ In de analyse werd enkel rekening gehouden met de personenbelasting en niet met de sociale bijdragen.

In haar analyse hield mevrouw Stans geen rekening met de **RIZIV-bijdrage** ten bedrage van 3,55%. Er geldt dat door deze inhouding de uitkering niet onder een bepaald bedrag mag dalen. Deze regel kan zorgen voor een afroming van de inkomens net boven deze grens. Bijvoorbeeld, wanneer een **gепensioneerde door de regularisatie van studiejaar of door langer te werken een iets hoger pensioen krijgt** en daardoor net boven de grens komt, **kan die verhoging grotendeels worden opgeslorpt door de RIZIV-bijdrage**.

In de **werkloosheid** zijn er nog altijd fiscale vallen mogelijk. Aangezien de Jobsdeal niet van toepassing is op de werkloosheid, bestaat er voor deze tak wel nog altijd een inkomensrange waarvoor een **verhoging van de bruto-uitkering zo goed als volledig afgeroomd** wordt. In een aantal gevallen⁶ kan een brutoverhoging zelfs nog zorgen voor een **nettodaling** van de uitkering, aangezien de correctie voor de toepassing van de gemeentelijke opcentiemen (cf. supra) nog niet gebeurde voor de werkloosheid.

3.2 Zijn er nog inkomensvallen in geval van cumulatie uitkering met inkomen uit arbeid?

De heren Halleux en Valenduc (fod Financiën) bekeken de fiscale impact van een combinatie van een pensioen of vervangingsinkomen en een inkomen uit arbeid.

Voor de oefening breidde de fod Financiën zijn bestaande model van typegevallen uit. Dit model is gebaseerd op jaarlijkse inkomens en beschouwt verschillende gezinssamenstellingen en verschillende loonniveaus (uitgedrukt als % van het gemiddelde OESO-loon⁷, ten opzichte van het minimumloon of in absolute termen). De analyse heeft betrekking op het inkomensjaar 2019. Voor het gedeelte 'personenbelasting' van het model wordt dus de integrale taxshift in aanmerking genomen. Zowel voor het sociale als voor het fiscale luik wordt alleen rekening gehouden met de 'standaardelementen':

- voor de sociale bijdragen op de lonen: het basistarief in de privésector en het sociale luik van de 'werkbonus';
- voor de personenbelasting: de forfaitaire beroepskosten van de loontrekkers, het huwelijksquotiënt (afhankelijk van de gezinssituatie), de barematarieven, de belastingvrije sommen (afhankelijk van de gezinssituatie), de belastingverminderingen voor vervangingsinkomens, het fiscale luik van de werkbonus en de gemeentelijke opcentiemen;
- de bijzondere socialezekerheidsbijdrage;
- en de kinderbijslag.

Om de impact van de Jobsdeal te evalueren, bekeek de fod Financiën de PTR (participation tax rate) en de TBI (toename van het beschikbaar inkomen).

⁶ Dit is het geval indien de brutoverhoging ervoor zorgt dat het inkomen boven Y* (= het referentie-inkomen) komt en er toch nog een bijkomende vermindering is. Aangezien in de werkloosheid Y* gelijk is aan het maximumbedrag van de wettelijke werkloosheidsuitkering in de eerste twaalf maanden werkloosheid, is het aantal belastingplichtigen met een inkomen dat uitsluitend uit werkloosheidsvergoedingen bestaat én meer bedraagt dan het referentie-inkomen wellicht beperkt. Het moet gaan om belastingplichtigen met een extra-wettelijke werkloosheidsvergoeding of met bijkomende vergoedingen, zoals de productiviteitspremie in het kader van de ibo of andere vergoedingen die belastbaar zijn en als werkloosheidsvergoeding kunnen worden beschouwd. Volgens een eerste schatting gaat het om ca. 475 belastingplichtigen.

⁷ Geraamd gemiddeld OESO-loon voor 2019: 48.935 euro.

- De **PTR** is het percentage dat wegbelast wordt (hier: personenbelasting én sociale bijdragen) van het extra⁸ bruto-inkomen dat verkregen wordt door (een deel van het jaar) te gaan werken ten opzichte van de situatie waarin het individu gedurende een jaar enkel een uitkering ontvangt;
- De **TBI** is de procentuele toename van het netto-inkomen dat verkregen wordt door (een deel van het jaar) te gaan werken t.o.v. de situatie waarin het individu een jaar enkel een uitkering ontvangt.

De fod Financiën simuleerde een aantal situaties waarvoor de resultaten hieronder worden weergegeven. In bijlage 2 werd voor drie voorbeelden meer in detail uitgeschreven hoe de PTR en de TBI berekend werden.

3.2.1 Pensioenen

Wat de pensioenen betreft, bekeek de fod Financiën de situatie voor een alleenstaande en een koppel (gezinspensioen) waarin een pensioen gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid ten bedrage van 6.000 euro (dat niet in aanmerking komt voor de zogenoemde '500 euro belastingvrij'). Er werden 7 verschillende situaties geanalyseerd waarbij het pensioenbedrag varieerde van 12.000 euro tot 30.000 euro per jaar.

Tabel 3-1: Participation Tax Rates ingeval een bepaald pensioenbedrag gecombineerd wordt met een bruto-inkomen uit arbeid ten bedrage van 6.000 euro

jaarbedrag pensioen	12.000	15.000	18.000	21.000	24.000	27.000	30.000
alleenstaande	7,3%	29,6%	39,4%	37,7%	38,4%	37,2%	36,6%
gezin	-4,3%	-3,4%	-0,4%	9,1%	28,9%	28,5%	24,6%

Tabel 3-2: Toename van het beschikbaar inkomen ingeval een bepaald pensioenbedrag gecombineerd wordt met een bruto-inkomen uit arbeid ten bedrage van 6.000 euro

jaarbedrag pensioen	12.000	15.000	18.000	21.000	24.000	27.000	30.000
alleenstaande	46,4%	28,2%	21,3%	20,2%	18,5%	17,6%	16,6%
gezin	52,2%	41,4%	33,5%	26,2%	18,0%	16,7%	16,5%

Op basis van deze simulaties lijken er - zowel op het vlak van de PTR als de TBI - geen grote problemen meer te bestaan. Voor alleenstaanden met een pensioen tussen 18.000 en 30.000 euro ligt de PTR voor de herneming van een activiteit tussen de 35% en 40%. Voor koppels is de PTR een stuk lager en bij lage inkomens zelfs negatief⁹. Aangezien het inkomen uit arbeid in dit voorbeeld forfaitair is, daalt logischerwijze de TBI naarmate het pensioen stijgt.

In bijlage 2 wordt het voorbeeld uitgewerkt van een alleenstaande die een pensioen van 18.000 euro combineert met een bruto-inkomen uit arbeid ten bedrage van 10.000 euro (i.p.v. 6.000 euro). De TBI stijgt logischerwijs (van 21% tot 31%), maar ook de PTR stijgt van 39% tot 48%.

3.2.2 ZIV-Uitkeringen

Wat de ZIV-uitkeringen betreft, bekeek de fod Financiën verschillende situaties waarbij uitkeringsgerechtigden (in hun eerste, tweede of derde uitkeringsperiode¹⁰) voltijds of deeltijds (1 dag,

⁸ Dit extra inkomen is gelijk aan het loon dat verkregen wordt door de arbeidsactiviteit min het verlies aan uitkering door de arbeidsactiviteit.

⁹ De negatieve PTR's worden verklaard door het terugbetaalbare belastingkrediet op de lonen.

¹⁰ 1ste periode: eerste 6 maanden; 2de periode: volgende 6 maanden; 3de periode: vanaf de 13de maand

2 dagen, halftijds, 3 dagen of 4 dagen¹¹⁾) opnieuw het werk hervatten met vijf verschillende lonen gaande van 50% van het gemiddeld OESO-loon tot 167% van het gemiddeld OESO-loon. Er wordt verondersteld dat het loon van de nieuwe job hetzelfde is als het loon van de job voorafgaand aan de ZIV-periode.

In de hypothese wordt uitgegaan van een alleenstaande zonder gezinslast.

Tabel 3-3: Participation Tax Rates ZIV

	1e periode	2e periode	3e periode
50% van het gemiddeld loon			
1 dag	23%	27%	29%
2 dagen	27%	30%	31%
halftijds	29%	31%	33%
3 dagen	30%	32%	34%
4 dagen	36%	38%	39%
voltijds	46%	48%	49%
67% van het gemiddeld loon			
1 dag	48%	48%	50%
2 dagen	49%	49%	50%
halftijds	49%	49%	50%
3 dagen	50%	50%	51%
4 dagen	57%	57%	57%
voltijds	66%	66%	65%
100% van het gemiddeld loon			
1 dag	51%	51%	50%
2 dagen	50%	50%	50%
halftijds	53%	53%	50%
3 dagen	55%	55%	51%
4 dagen	58%	58%	57%
voltijds	63%	63%	65%
133% van het gemiddeld loon			
1 dag	50%	50%	51%
2 dagen	53%	53%	54%
halftijds	56%	56%	56%
3 dagen	58%	58%	58%
4 dagen	60%	60%	60%
voltijds	62%	62%	62%
167% van het gemiddeld loon			
1 dag	50%	50%	50%
2 dagen	56%	56%	56%
halftijds	58%	58%	58%
3 dagen	59%	59%	59%
4 dagen	60%	60%	60%
voltijds	61%	61%	61%

¹¹ De uitkeringen worden verlaagd naar rata van de arbeidstijd (nieuwe wetgeving sinds 1 april 2018).

De PTRs op het inkomen dat verkregen wordt door een deel van het jaar te gaan werken, zijn het laagst voor de laagste ZIV-uitkeringen (en dus de laagste lonen). In de situatie waarbij het loon 50% van het gemiddeld loon bedraagt, maakt de werkbonus het mogelijk de PTR te beperken en de TBI te ondersteunen. Op 67% van het gemiddelde loon bevinden we ons al buiten het toepassingsgebied, met (ceteris paribus) een stuk hogere PTR's (en lagere TBI's).

De hoogste PTR bedraagt 66%. Dit is bij een voltijdse herinschakeling bij een loon dat 67% bedraagt van het gemiddeld loon¹².

In het algemeen merken we dat, voor een gegeven uitkeringsperiode en een gegeven loonniveau, de PTR stijgt wanneer het aantal werkdagen per week toeneemt¹³. Dit is het gecombineerde effect van de progressiviteit van de belasting en van de phasing-out van de belastingvermindering: de stijging van het inkomen en de daling van het aandeel van de ziekte-uitkering in het globaal belastbaar inkomen genereren een dubbele degressiviteit van de belastingvermindering. Dit heeft tot gevolg dat, wanneer de intensiteit van de werkhervatting toeneemt, het beschikbare inkomen ([tabel 3-4](#)) niet in dezelfde mate stijgt.

Voor de lonen tot 100% van het gemiddeld inkomen is er de paradoxale situatie dat de TBI van een voltijdse werkhervatting lager is dan in het geval van een deeltijdse werkhervatting. Dit is toe te schrijven aan de regel van het behoud van 20% van de uitkering bij een deeltijdse werkhervatting. **Ingeval een ZIV-uitkeringsgerechtigde voltijds het werk hervat tegen 67% van het gemiddeld loon is de TBI zelfs lager dan 30%.**

¹² Bij dit loon weegt het voordeel van de belastingvermindering die wegvalt door voltijds te werken zwaarder door dan bij hogere lonen.

¹³ Dit is niet noodzakelijk gekoppeld aan een lagere PRD. Bij een voltijdse werkhervatting bij een inkomen gelijk aan 133% van het gemiddeld inkomen bedraagt de PRD 68%-73% (afhankelijk van de periode) en bij een inkomen gelijk aan 167% van het gemiddeld inkomen bedraagt de PRD 98%-104% (afhankelijk van de periode).

Tabel 3-4: Toename van het beschikbaar inkomen ZIV

	<u>1e periode</u>	<u>2e periode</u>	<u>3e periode</u>
50% van het gemiddeld loon			
1 dag	26%	23%	22%
2 dagen	34%	31%	29%
halftijds	38%	35%	33%
3 dagen	42%	38%	37%
4 dagen	47%	42%	41%
voltijds	36%	32%	30%
67% van het gemiddeld loon			
1 dag	19%	19%	19%
2 dagen	26%	26%	27%
halftijds	29%	29%	31%
3 dagen	32%	32%	35%
4 dagen	34%	34%	38%
voltijds	24%	24%	29%
100% van het gemiddeld loon			
1 dag	22%	22%	23%
2 dagen	33%	33%	34%
halftijds	35%	35%	37%
3 dagen	38%	38%	40%
4 dagen	44%	44%	47%
voltijds	37%	37%	42%
133% van het gemiddeld loon			
1 dag	30%	30%	30%
2 dagen	44%	44%	46%
halftijds	50%	50%	52%
3 dagen	55%	55%	58%
4 dagen	67%	67%	71%
voltijds	68%	68%	73%
167% van het gemiddeld loon			
1 dag	38%	38%	38%
2 dagen	55%	55%	58%
halftijds	64%	64%	66%
3 dagen	73%	73%	76%
4 dagen	91%	91%	96%
voltijds	98%	98%	104%

3.2.3 Werkloosheidsuitkeringen

Combinatie met inkomen uit werk

De fod Financiën heeft zich ook gebogen over situaties waarin een werkloze alleenstaande zonder gezinslast in de loop van het jaar een voltijdse beroepsactiviteit hervat tegen hetzelfde loonniveau als voordien, wat zich vertaalt in de cumulatie van lonen en sociale uitkeringen tijdens dezelfde belastbare periode. Het systeem van de hervatting van deeltijdwerk met een inkomensgarantie-uitkering kon in dit stadium niet worden gemodelleerd.

Diverse simulaties werden verricht in functie van de duur van de werkloosheid (drie periodes: de eerste 6 maanden, van 6 maanden tot 2 jaar en langer dan 2 jaar), de activiteitsperiode (1, 2, 3, 6, 9 en 12 maanden) en het loonniveau (van 50% tot 167% van het gemiddelde OESO-loon).

Tabel 3-5 : Participation Tax Rates Werkloosheid

	<u>1e periode</u>	<u>2e periode</u>	<u>3e periode</u>
50% van het gemiddeld loon			
1 maand		12%	11%
2 maanden		12%	11%
3 maanden		17%	11%
6 maanden	39%	29%	24%
9 maanden	40%	33%	30%
12 maanden	47%	40%	37%
67% van het gemiddeld loon			
1 maand		49%	21%
2 maanden		49%	21%
3 maanden		49%	30%
6 maanden	49%	48%	38%
9 maanden	56%	54%	46%
12 maanden	61%	57%	50%
100% van het gemiddeld loon			
1 maand		47%	18%
2 maanden		47%	31%
3 maanden		46%	36%
6 maanden	54%	51%	45%
9 maanden	57%	56%	51%
12 maanden	58%	56%	53%
133% van het gemiddeld loon			
1 maand		46%	25%
2 maanden		46%	35%
3 maanden		47%	38%
6 maanden	56%	55%	50%
9 maanden	57%	56%	53%
12 maanden	59%	57%	55%
167% van het gemiddeld loon			
1 maand		46%	30%
2 maanden		47%	37%
3 maanden		48%	42%
6 maanden	56%	55%	51%
9 maanden	58%	57%	54%
12 maanden	59%	58%	56%

De PTR varieert in functie van de situatie en bedraagt maximum 61%.

Voor een gegeven uitkeringsperiode en een gegeven duur van werkhervatting stijgt de PTR in functie van het loon bij hervatting; dit is het effect van de progressiviteit van de belasting en de beperking van de belastingverlaging op het vervangingsinkomen. Aan de onderkant van de loonschaal is er ook het effect van de doelgerichtheid van de werkbonus.

Voorts stijgt de PTR met de activiteitsduur¹⁴. Hetzelfde geldt voor de TBI.

Tabel 3-6: Toename van het beschikbaar inkomen Werkloosheid

	<u>1e periode</u>	<u>2e periode</u>	<u>3e periode</u>
50% van het gemiddeld loon			
1 maand		6%	7%
2 maanden		12%	14%
3 maanden		17%	21%
6 maanden	20%	28%	36%
9 maanden	29%	33%	49%
12 maanden	33%	48%	58%
67% van het gemiddeld loon			
1 maand		5%	11%
2 maanden		10%	21%
3 maanden		15%	28%
6 maanden	22%	31%	49%
9 maanden	27%	41%	64%
12 maanden	30%	50%	78%
100% van het gemiddeld loon			
1 maand		10%	20%
2 maanden		20%	33%
3 maanden		31%	46%
6 maanden	41%	56%	79%
9 maanden	57%	75%	105%
12 maanden	72%	98%	134%
133% van het gemiddeld loon			
1 maand		15%	26%
2 maanden		30%	45%
3 maanden		45%	64%
6 maanden	60%	76%	104%
9 maanden	87%	111%	148%
12 maanden	110%	142%	187%
167% van het gemiddeld loon			
1 maand		21%	32%
2 maanden		40%	58%
3 maanden		58%	80%
6 maanden	81%	100%	133%
9 maanden	115%	143%	187%
12 maanden	148%	185%	238%

¹⁴ Dit is opnieuw het gecombineerde effect van de progressiviteit van de belasting en de beperking van de belastingvermindering voor de vervangingsinkomens: hoe langer de periode van werkhervatting, hoe hoger het GBI - en dus de gemiddelde belastingvoet - en hoe lager de belastingvermindering voor de werkloosheidsuitkeringen.

Ook al kan (in de marge) de belasting van een extra euro bruto-inkomen hoog zijn als gevolg van de wisselwerking tussen de progressiviteit van de belasting en de belastingvermindering voor de werkloosheidsuitkeringen, in de bovenstaande voorbeelden - met minimum één maand werk – is er uiteindelijk geen enkele situatie waarbij het inkomen er niet op vooruit gaat.

Opvallend zijn wel de relatief lage TBI's bij lage inkomens, zeker voor uitkeringsgerechtigden die zich in de eerste periode en de tweede periode bevinden. Indien de uitkeringsgerechtigde uit de eerste periode gedurende 9 maanden aan het werk gaat tegen een loon dat 50% of 67% van het gemiddeld loon bedraagt, stijgt het netto-inkomen met minder dan 30%.

Ten slotte is er de **bijzondere situatie waarin een werkloze een opleiding volgt** en hiervoor een vergoeding ontvangt. De administratie probeert zoveel mogelijk de uitkering die een werkloze als aanvulling op zijn werkloosheidsuitkering kan krijgen als 'werkloosheidsuitkering' te kwalificeren zodat de bijkomende vermindering kan worden behouden. **In sommige gevallen** kan de vergoeding echter niet anders dan als een vergoeding voor arbeidsprestaties worden beschouwd en **kan de kwalificatie 'werkloosheidsvergoeding' niet behouden blijven. In dit geval vervalt de bijkomende vermindering en kan er mogelijk een fiscale val optreden.**

Vershil in analyse met de OESO

Verschillende invulling van noemer PTR: verandering in bruto-inkomen versus brutoloon

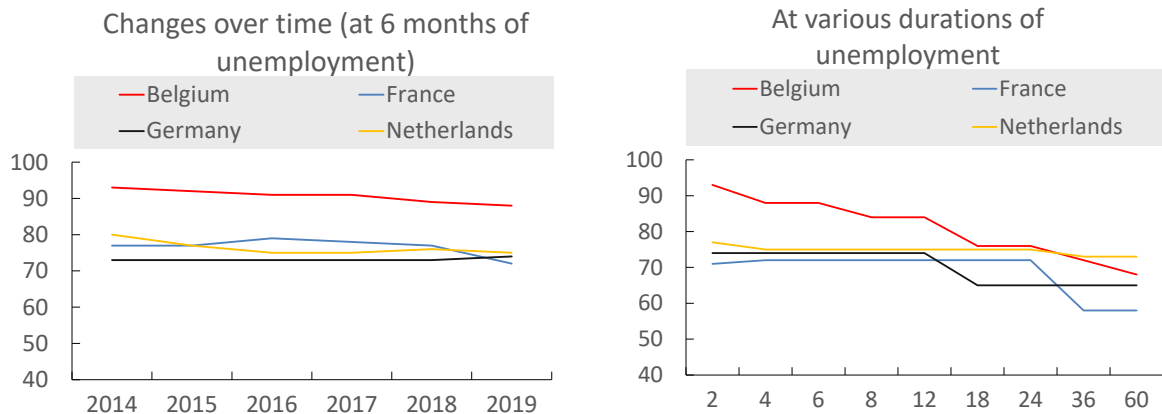
In de recente publicatie 'The future of low educated workers in Belgium' presenteert de OESO een Participation Tax Rate voor een type-werkloze die aan het werk gaat, gebaseerd op een internationaal geharmoniseerde methodologie. Onderstaande grafieken komen uit het rapport en tonen:

a/ de evolutie sinds 2014 van de PTR voor een alleenstaande zonder kinderen die na zes maanden werkloosheid opnieuw aan het werk gaat tegen een loon dat 67% bedraagt van het gemiddeld OESO-loon;

b/ de PTR voor een alleenstaande zonder kinderen die opnieuw aan het werk gaat tegen een loon dat 67% bedraagt van het gemiddeld OESO-loon in functie van de werkloosheidsduur.

Zoals blijkt uit onderstaande grafieken is de PTR die de OESO berekende een stuk hoger dan het cijfer dat de fod Financiën berekende. Er is echter een groot verschil in interpretatie tussen de twee cijfers.

Grafiek 3-1: Participation Tax Rate voor alleenstaande die opnieuw aan het werk gaat tegen 67% van gemiddeld loon

Bron : OECD, The future of low educated workers in Belgium

Zowel de OESO als de fod Financiën vergelijken de overgang van situatie 0 (werkloosheid) naar situatie 1 (werk) en berekenen de PTR op basis van de volgende formule:

$$PTR = 1 - \frac{Y_{netto}^1 - Y_{netto}^0}{Y_{bruto}^1 - Y_{bruto}^0}$$

De OESO en de fod Financiën vullen bovenstaande formule echter op een verschillende manier in, wat leidt tot een andere interpretatie van het bekomen cijfer.

De OESO houdt in de noemer **enkel rekening met het inkomen uit werk** en niet met de uitkering. Ze stelt met andere woorden $Y_{bruto}^0 = 0$. Dit impliceert dat de PTR van de OESO kan herschreven worden als:

$$PTR = 1 - \frac{Y_n^1 - Y_n^0}{Y_b^1} = \frac{(Y_b^1 - Y_n^1) + Y_n^0}{Y_b^1} = \frac{T^1 + Y_n^0}{Y_b^1}, \text{ waarbij } T^1 = \text{belastingen op inkomen uit werk}$$

Het cijfer van de OESO dient dus te worden geïnterpreteerd als de fractie van het inkomen uit werk (i.e. van het brutoloon) dat verloren gaat, niet alleen door de belastingen die hierop moeten worden betaald, maar ook door het verlies van de netto-uitkering wanneer een werkzoekende aan het werk gaat (=opportunitetskost van aan het werk te gaan).

De fod Financiën bekijkt in de noemer de **evolutie** in het **bruto-inkomen** (en niet de evolutie van het brutoloon) en stelt dus dat Y_{bruto}^0 = de brutowerkloosheidsuitkering. Dit impliceert dat de PTR van de fod Financiën kan worden herschreven als:

$$PTR = 1 - \frac{Y_n^1 - Y_n^0}{Y_b^1 - Y_b^0} = \frac{Y_b^1 - Y_b^0}{Y_b^1 - Y_b^0} - \frac{Y_n^1 - Y_n^0}{Y_b^1 - Y_b^0} = \frac{(Y_b^1 - Y_n^1) - (Y_b^0 - Y_n^0)}{Y_b^1 - Y_b^0} = \frac{T^1 - T^0}{Y_b^1 - Y_b^0} = \frac{\Delta T}{\Delta Y_b}$$

De PTR berekend door de fod Financiën geeft dus het percentage van het **extra bruto-inkomen** dat verkregen wordt door (een deel van het jaar) te gaan werken dat **wegbelast** wordt. Voor kleine ΔY kan dit gezien worden als de **marginale aanslagvoet**.

Model OESO werkt op maandbasis versus model fod Financiën op jaarbasis

Een tweede verschil zit in het feit dat het model van de OESO werkt op maandbasis (versus model op jaarbasis van de fod Financiën). Er wordt dus een maandelijke PTR berekend, t.t.z. een PTR in het geval dat een werkloze na x aantal maanden werkloosheid beslist om een maand te gaan werken. De fod Financiën daarentegen vergelijkt jaarsituaties: een jaar werkloosheid versus x maanden werken en $(12-x)$ maanden werkloosheid.

De inkomensbelasting wordt echter berekend op jaarbasis. Voor het berekenen van de belastingen moet de OESO de maandbedragen annualiseren. Normaal gezien gebeurt dit door het maandbedrag te vermenigvuldigen met 12, maar door de degressiviteit van de werkloosheidsuitkering zou deze operatie een hoger uitkeringsbedrag geven dan in werkelijkheid het geval zou zijn. Daarom veronderstelde de OESO voor de berekening van de PTR dat er geen belastingen moeten worden betaald op de werkloosheidsuitkering. In de praktijk is deze veronderstelling echter niet compatibel met de situatie waarin iemand minder dan een jaar werkloos is, aangezien een voorwaarde voor de nulbelasting op werkloosheidsuitkeringen is dat het jaarinkomen van de werkloze louter uit werkloosheidsuitkeringen bestaat.

3.2.4 Samengevat

In de uitgevoerde simulaties zien we geen gevallen waarin de cumulatie van een uitkering met een inkomen uit arbeid (gedurende minstens 1 maand) netto minder opbrengt dan een situatie waarin de belastingplichtige enkel een uitkering ontvangt.

Dit neemt niet weg dat er, zeker in de werkloosheid, een aantal situaties bestaan waar het netto-inkomen maar weinig toeneemt wanneer de uitkeringsgerechtigde kort het werk hervat. Dit doet vermoeden dat er effectief fiscale vallen kunnen optreden wanneer een werkloze kort een opleiding volgt waarvoor de vergoeding (die lager zal zijn dan het normale loon) niet als werkloosheidsuitkering kan worden gekwalificeerd en waardoor de bijkomende vermindering vervalt.

Bij de ZIV bestaat dan weer de paradoxale situatie dat, voor lonen gelijk of onder het gemiddeld inkomen, de TBI van een voltijdse werkhervatting lager is dan in het geval van een deeltijdse werkhervatting. De reden hiervoor is niet fiscaal, maar is toe te schrijven aan de berekening van de uitkering bij een deeltijdse werkhervatting.

4. Bijlage 1: Regeling vóór en na Jobsdeal

De belastingdruk voor pensioenen en vervangingsinkomsten wordt verlaagd door de toepassing van een belastingvermindering voor deze uitkeringen. Er worden in dit kader verschillende categorieën van uitkeringen onderscheiden:

- Pensioenen en andere vervangingsinkomsten: pensioenen zijn in beginsel alle inkomsten vermeld in art. 34, WIB 92, dus ook de pensioenen van de tweede en derde pijler en de uitkeringen bij definitieve AO. De andere vervangingsinkomsten vormen de restcategorie van vervangingsinkomsten (bv. wettelijke en extra-wettelijke uitkeringen bij tijdelijke AO wegens een arbeidsongeval of een beroepsziekte).
- Werkloosheidsuitkeringen: de wettelijke en extra-wettelijke werkloosheidsvergoedingen, met uitzondering van uitkeringen in het kader van SWT en van aanvullende uitkeringen in het kader van een Canada Dry-regeling die worden uitgekeerd aan een belastingplichtige die de leeftijd van 50 jaar heeft bereikt. Deze laatste regelingen volgen de logica van de pensioenen.
- Wettelijke ZIV-uitkeringen: de vergoedingen tot herstel van een tijdelijke derving van inkomsten die worden uitgekeerd op basis van de ZIV-wetgeving of wachtgelden betaald aan ambtenaren naar rata van 60 pct. van hun wedden.

4.1 Situatie voor de Jobsdeal

In de situatie voor de Jobsdeal bestond de belastingvermindering uit een gewone belastingvermindering, in sommige gevallen aangevuld door een bijkomende belastingvermindering.

4.1.1 Gewone belastingvermindering

De gewone belastingvermindering gebeurt op basis van een basisbedrag dat vervolgens het voorwerp is van een aantal beperkingen.

	Basisbedrag van belastingvermindering (aj 2019)
ZIV	2.653,18 euro
Pensioenen en andere vervangingsinkomsten	2.066,87 euro
Werkloosheidsuitkeringen	2.066,87 euro

Aanpassing basisbedragen in het kader van de taxshift: In het kader van de taxshift werd het bedrag van de belastingvrije som verhoogd vanaf aanslagjaar 2020. Ter compensatie werden de basisbedragen van de belastingverminderingen voor pensioenen en vervangingsinkomsten verlaagd. Het basisbedrag van de belastingvermindering bedraagt voor **aanslagjaar 2020 1802,44 euro voor de werkloosheidsuitkeringen en de pensioenen en andere vervangingsinkomens en 2400,80 euro voor de wettelijke ZIV-uitkeringen** (vóór de verhoging in het kader van de Jobsdeal).

Dit basisbedrag wordt echter op twee manieren beperkt¹⁵:

- **Horizontale beperking:** wanneer een belastingplichtige ook **andere gezamenlijk belaste inkomsten** heeft (bv. inkomen uit arbeid, uit onroerend goed...) wordt het bedrag van de belastingvermindering **pro rata** toegekend. Een voorbeeld: Indien het gezamenlijk belaste inkomen van een belastingplichtige bestaat uit 16.000 euro netto-inkomen uit pensioenen en 2.000 euro netto onroerend inkomen bedraagt het geproorateerde bedrag van de belastingvermindering $(16.000/18.000)*2.066,87 = 1.837,22$ euro. Een uitzondering op deze horizontale beperking is van toepassing wanneer de belastingplichtige de wettelijke pensioenleeftijd heeft bereikt en een inkomen uit een beroepsactiviteit cumuleert met een wettelijk pensioen waarvan het bedrag niet hoger is dan 15.620 euro (cf. supra) of wanneer een belastingplichtige een overlevingspensioen of een overgangsuitkering cumuleert met een inkomen uit een beroepsactiviteit.
- **Verticale beperking:** de (geproorateerde) belastingvermindering wordt vervolgens nog afgebouwd **in functie van de hoogte van het gezamenlijk belaste inkomen** van de belastingplichtige.
 - voor de 'pensioenen en andere vervangingsinkomsten' en de 'wettelijke ziekte- en invaliditeitsuitkeringen' wordt de (geproorateerde) belastingvermindering lineair teruggebracht tot een derde. Deze afbouw vindt plaats vanaf een gezamenlijk belast inkomen van 22.900 euro om terug te vallen op een derde van de (geproorateerde) vermindering op een gezamenlijk belast inkomen van 45.810 euro.
 - voor de 'werkloosheidsuitkering' wordt de (geproorateerde) belastingvermindering lineair teruggebracht tot nul. Deze afbouw vindt plaats vanaf een gezamenlijk belast inkomen van 22.900 euro om terug te vallen tot nul op een gezamenlijk belast inkomen van 28.590 euro.

De gewone belastingvermindering wordt verder beperkt tot het bedrag van de om te slane belasting op het inkomen waarvoor de vermindering wordt verleend.

¹⁵ Dit is een vereenvoudiging van de werkelijkheid. Na het toepassen van de horizontale en verticale beperking wordt de gewone vermindering immers nog verminderd met het voordeel van de verhoogde belastingvrije som en dit in verhouding tot het aandeel van het vervangingsinkomen in het totale gezamenlijke belaste inkomen van de belastingplichtige. Ten slotte wordt het bedrag van de belastingvermindering beperkt tot de belasting die slaat op het vervangingsinkomen.

4.1.2 Bijkomende belastingvermindering

Bovenop de gewone vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten kan er aan de belastingplichtigen nog een **bijkomende vermindering** worden verleend wanneer de vervangingsinkomsten voldoende laag zijn én op voorwaarde dat het gezamenlijk belaste totale netto-inkomen van de belastingplichtige **uitsluitend uit het vervangingsinkomen bestaat**.

De hoogte van de bijkomende vermindering hangt af van de hoogte van de pensioenen en uitkeringen ten opzichte van een referentie-inkomen dat verschilt voor de drie categorieën van uitkeringen¹⁶:

	Referentie-inkomens (aj 2019)
Wettelijke ZIV-uitkeringen	17.350,98 euro
Pensioenen en andere vervangingsinkomsten	15.615,88 euro
Werkloosheidsuitkeringen	17.681,71 euro

- Indien de uitkeringen het referentie-inkomen niet overschrijden, wordt een bijkomende belastingvermindering verleend zodat de belasting op het gezamenlijk belaste inkomen na toepassing van die bijkomende belastingvermindering gelijk is aan nul.
- Wanneer de uitkeringen het referentie-inkomen voor het betrokken scenario overschrijden, wordt een bijkomende belastingvermindering verleend zodat de belasting op het gezamenlijk belaste inkomen na toepassing van die bijkomende belastingvermindering niet hoger is dan (voor wettelijke ZIV en Pensioenen en andere vervangingsinkomsten: 90% van¹⁷) het verschil tussen de uitkeringen en het referentie-inkomen.

De bijkomende belastingvermindering kan opnieuw niet hoger zijn dan de resterende om te slane belasting op de uitkeringen waarvoor de vermindering wordt verleend (na toepassing van de gewone belastingvermindering).

In tegenstelling tot de gewone belastingvermindering die berekend wordt per belastingplichtige, werd de **bijkomende vermindering berekend voor beide echtgenoten samen**: de inkomsten van beide echtgenoten werden samengeteld. In de praktijk werd de bijkomende vermindering daarom niet toegepast voor gehuwden en wettelijk samenwonenden.

4.2 Situatie na de Jobsdeal

De regering keurde ondertussen de Jobsdeal goed (BS: 05/04/2019), waaronder hoofdstuk 2 - Wijzigingen van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 op het stuk van de belastingvermindering voor pensioenen en andere vervangingsinkomens en ziekte- en invaliditeitsuitkeringen (maatregelen van toepassing vanaf aanslagjaar 2020). Hieronder vindt u de belangrijkste veranderingen voor beide regelingen. De regeling voor de werkloosheidsuitkeringen veranderde niet; daar blijft het systeem van de bijkomende vermindering behouden.

¹⁶ Bij een combinatie van categorieën wordt het laagste referentie-inkomen toegepast.

¹⁷ De correctie met 90% in geval van ZIV en de pensioenen en andere vervangingsinkomsten gebeurde in 2017 (Wet van 22 oktober 2017 houdende diverse bepalingen (BS, 10/11/2017)) en houdt verband met de toepassing van de gemeentelijke opcentiemen op de belasting die nog rest na toepassing van de bijkomende vermindering. Immers, wanneer de belasting na toepassing van de bijkomende vermindering slechts tot 100 pct. van het verschil wordt teruggebracht, kan door de toepassing van de gemeentelijke opcentiemen het netto-inkomen na belasting dalen wanneer het belastbare inkomen stijgt.

4.2.1 Pensioenen en andere vervangingsinkomsten

Voor de pensioenen en andere vervangingsinkomsten werd het bestaande systeem van een gewone belastingvermindering en een bijkomende belastingvermindering vervangen door een systeem van een gewone belastingvermindering en een aanvullende belastingvermindering. Het belangrijkste verschil met de bijkomende belastingvermindering uit de voorgaande regeling is dat bij de **aanvullende belastingvermindering de voorwaarde vervalt dat het inkomen uitsluitend uit pensioenen en vervangingsinkomsten moet bestaan** om een aanvullende belastingvermindering te kunnen genieten.

De gewone belastingvermindering blijft 1.802,44 euro (nieuw bedrag sinds taxshift, cf. supra) en wordt lineair afgebouwd vanaf een gezamenlijk belast inkomen van 23.380 om terug te vallen op een derde van dit bedrag vanaf een gezamenlijk belast inkomen van 46.750 euro.

Het bedrag van de aanvullende belastingvermindering (371,06 euro voor aj. 2020) werd bepaald zodat bij het referentie-inkomen Y* de aanvullende belastingvermindering gelijk is aan de vroegere bijkomende belastingvermindering. Ook dit bedrag wordt lineair afgebouwd om volledig weg te vallen bij een inkomen gelijk aan 23.380 euro.

De regels voor de horizontale proratering blijven dezelfde. Uitgezonderd **ingeval de belastingplichtige die een wettelijk pensioen combineert met een inkomen uit arbeid, de wettelijke pensioenleeftijd heeft bereikt**. Dan gebeurt de overgang voor het **toepassen van de horizontale beperking ingeval het pensioen gecombineerd wordt met een bezoldigde activiteit minder bruusk**. Voor wettelijke pensioenen lager dan 15.940 euro worden inkomsten uit een beroepsactiviteit volledig uitgesloten voor de toepassing van de horizontale beperking, voor wettelijke pensioenen tussen 15.940 euro en 23.380 euro worden de inkomens uit een beroepsactiviteit geleidelijk aan in rekening gebracht voor het berekenen van de gewone beperking, en voor wettelijke pensioenen hoger dan 23.380 euro geldt de normale regel voor de horizontale beperking.

Een ander nieuw element in de Jobsdeal is dat de **nieuwe aanvullende vermindering voor pensioenen en andere vervangingsinkomsten**, net als de gewone belastingvermindering, verleend wordt **per belastingplichtige** en niet per aanslag zoals de bijkomende vermindering. In de nieuwe regeling kunnen ook gehuwden en wettelijk samenwonenden de vermindering genieten; ze wordt - net als de gewone belastingvermindering voor vervangingsinkomens - geïndividualiseerd en toegekend aan elke belastingplichtige.

4.2.2 ZIV-uitkeringen

Voor de wettelijke ZIV-uitkeringen werd niet gekozen voor een aanvullende belastingvermindering, maar werd ervoor geopteerd om het bedrag van de **bijkomende vermindering te integreren in de gewone belastingvermindering en dus toe te kennen aan iedereen die de gewone vermindering geniet**. De reden hiervoor is dat het bedrag van de bijkomende vermindering dat effectief moest worden verleend aan belastingplichtigen om voor iemand met het referentie-inkomen de belasting tot nul te herleiden (in de veronderstelling dat deze persoon uitsluitend wettelijke ziekte- en invaliditeitsuitkeringen geniet), relatief laag is (minder dan 20 euro).¹⁸

Deze belastingvermindering wordt lineair afgebouwd tot op een derde tussen de inkomens 23.380 en 46.750 euro.

¹⁸ Dit komt door het hogere principiële bedrag van belastingvermindering en door het effect van tariefverlaging in het kader van de taxshift. Bovendien kan een belastingplichtige die een jaar meer dan 66 pct. arbeidsongeschikt is op 1 januari van het aanslagjaar in beginsel aanspraak maken op de verhoging van de belastingvrije som voor een belastingplichtige met een handicap.

5. Bijlage 2: Aantal uitgewerkte voorbeelden

5.1 Voorbeeld pensioenen

Hieronder worden de PTR en de TBI berekend (rekening houdende met de sociale bijdragen en de personenbelasting) wanneer een belastingplichtige met een pensioen van 18.000 euro per jaar zijn pensioen aanvult met een inkomen uit arbeid ten bedrage van 10.000 euro (aanslagjaar 2020). De linkerkolom geeft de situatie waarin de belastingplichtige enkel een pensioen ontvangt. De rechterkolom geeft de situatie waarin de belastingplichtige een pensioen en een inkomen uit arbeid ontvangt.

	enkel pensioen	pensioen + inkomen uit arbeid
pensioen	18.000	18.000
bruto arbeidsinkomen	-	10.000
- sociale bijdragen		1.307
- forfaitaire kosten		2.608
= totale netto-inkomen	18.000	24.085
om te slane belasting	2.998	5.466
- gewone belastingvermindering	1.802	1.320
- aanvullende belastingvermindering	268	-
= belasting Staat	927	4.146
+ sociale bijdragen + PBGem	65	1.597
= totale belastingdruk	992	5.743
Beschikbaar inkomen	17.008	22.257

Noten: Om te slane belasting = basisbelasting – vermindering belastingvrije som
 Beschikbaar inkomen = pensioen + brutoarbeidsinkomen – totale belastingdruk

5.1.1 Gewone en aanvullende belastingvermindering in situatie 0 (linkerkolom)

Gewone belastingvermindering: Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 18.000 euro) lager is dan de grens vanaf waar de gewone belastingvermindering wordt afgebouwd (23.380 euro), is de gewone belastingvermindering gelijk aan het basisbedrag, nl. 1.802 euro.

Aanvullende belastingvermindering: Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 18.000 euro) hoger is dan de grens (= 15.940 euro) vanaf waar de aanvullende belastingvermindering wordt afgebouwd, wordt er een verticale proratering toegepast. De aanvullende belastingvermindering = $[(23.380-18.000)/(23.380-15.940)]*371$ euro = 268 euro

5.1.2 Gewone en aanvullende belastingvermindering in situatie 1 (rechterkolom)

Gewone belastingvermindering:

- Aangezien het pensioen gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid, is er een horizontale proratering van toepassing¹⁹.
- Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (=24.085) hoger is dan de grens vanaf waar de gewone belastingvermindering wordt afgebouwd (23.380 euro), is er ook een verticale proratering van toepassing.

=> Gewone belastingvermindering = $1.802 * (18.000/24.085) * [1/3 + 2/3*(46.750-24.085)/(46.750-23.380)] = 1.320$ euro

Aanvullende belastingvermindering: Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 24.085) hoger is dan de bovengrens van de aanvullende belastingvermindering (= 23.380), is er GEEN aanvullende vermindering.

5.1.3 PTR en TBI

$PTR = 1 - [(22.257-17.008)/(28.000-18.000)] = 48\%$

$TBI = (22.257/17.008) - 1 = 31\%$

5.2 Voorbeeld ZIV

Hieronder worden de PTR en de TBI berekend (rekening houdende met de inkomstenbelasting en de sociale bijdragen) wanneer een ZIV-uitkeringsgerechtigde na 10 maanden beslist om voor 80% aan de slag te gaan (aanslagjaar 2020). De linkerkolom geeft de situatie waarin de belastingsplichtige gedurende een jaar een ZIV-uitkering krijgt. De rechterkolom geeft de situatie waarin de belastingsplichtige 2 maanden een ZIV-uitkering krijgt en gedurende 10 maanden een inkomen uit arbeid en de verminderde uitkering bij gedeeltelijke werkhervatting (40% van de oorspronkelijke uitkering).

¹⁹ Indien de belastingplichtige de wettelijke pensioenleeftijd zou hebben bereikt, wordt er wel een correctie doorgevoerd voor de proratering: het inkomen uit arbeid zou voor een deel niet in aanmerking worden genomen in de noemer van de breuk. Wanneer het om een overlevingspensioen zou gaan, wordt de correctie op de proratering toegepast, ongeacht de leeftijd van de belastingplichtige en ongeacht de hoogte van het pensioen.

	enkel ZIV	2 ma 100% ZIV + 10 ma herneming arbeid à 80%
ZIV-uitkering	14.681	7.338
bruto arbeidsinkomen		16.317
- sociale bijdragen		1.071
- forfaitaire kosten		4.574
= totale netto-inkomen	14.681	18.010
om te slane belasting	1.670	3.002
- gewone belastingvermindering	1.670	985
= belasting Staat	-	2.016
+ sociale bijdragen + PBGem - fiscale werkbonus	-	860
= totale belastingdruk	-	2.876
Beschikbaar inkomen	14.681	20.779

Noten: Om te slane belasting = basisbelasting – vermindering belastingvrije som
 Beschikbaar inkomen = pensioen + brutoarbeidsinkomen – totale belastingdruk

5.2.1 Gewone belastingvermindering in situatie 0 (linkerkolom)

Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 14.681 euro) lager is dan de grens vanaf waar de belastingvermindering wordt afgebouwd (=23.380 euro), is de belastingvermindering in principe gelijk aan het basisbedrag (= 2.418,6 euro). Echter aangezien de om te slane belasting op de ZIV-uitkering slechts 1.670 euro bedraagt, wordt de gewone belastingvermindering beperkt tot dit bedrag.

5.2.2 Gewone belastingvermindering in situatie 2 (rechterkolom)

- Aangezien de ZIV-uitkering gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid, is er een horizontale proratering van toepassing.
- Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 18.010 euro) lager is dan de grens vanaf wanneer de belastingvermindering wordt afgebouwd (=23.380 euro), is er geen verticale proratering van toepassing.

=> Belastingvermindering = (7.338/18.010)*2.418,6 = 985 euro

5.2.3 PTR en TBI

$PTR = 1 - [(20.779 - 14.681) / (16.317 + 7.338 - 14.681)] = 32\%$

$TBI = (20.779 / 14.681) - 1 = 42\%$

5.3 Voorbeeld werkloosheid

Hieronder worden de PTR en de TBI berekend wanneer een werkloze na 11 maanden opnieuw het werk hervat. De linker kolom geeft de situatie waarin de belastingsplichtige gedurende een jaar een werkloosheidsuitkering krijgt. De rechter kolom geeft de situatie waarin de belastingsplichtige gedurende 11 maanden een werkloosheidsuitkering krijgt en gedurende 1 maand een inkomen uit arbeid.

	enkel werkloosheidsuitkering	uitkering + ma inkomen uit arbeid
werkloosheidsuitkering	10.642	9.739
bruto arbeidsinkomen		2.077
- sociale bijdragen		154
- forfaitaire kosten		577
= totale netto-inkomen	10.642	11.085
om te slane belasting	446	556
- gewone belastingvermindering	446	489
= belasting Staat	-	68
+ sociale bijdragen + PBGem - fiscale werkbonus	-	120
= totale belastingdruk		187
Beschikbaar inkomen	10.642	11.629

Noten: Om te slane belasting = basisbelasting – vermindering belastingvrije som
 Beschikbaar inkomen = werkloosheidsuitkering + bruto arbeidsinkomen – totale belastingdruk

5.3.1 Gewone en bijkomende vermindering in situatie 0 (linkerkolom)

Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (10.642 euro) lager is dan de grens vanaf waar deze wordt afgebouwd (23.380 euro), is de belastingvermindering theoretisch gelijk aan het basisbedrag (=1.802 euro). Aangezien de om te slane belasting op de werkloosheidsuitkering slechts 446 euro bedraagt, wordt de gewone belastingvermindering evenwel beperkt tot dit bedrag.

Bijkomende belastingvermindering is hier niet nodig, want na het toepassen van de gewone belastingvermindering bedraagt de belasting Staat al nul.

5.3.2 Gewone en bijkomende vermindering in situatie 1 (rechterkolom)

Gewone belastingvermindering :

- de werkloosheidsuitkering gecombineerd wordt met een inkomen uit arbeid, is er een Aangezien horizontale proratering van toepassing.
- Aangezien het gezamenlijk belaste inkomen (= 11.085 euro) lager is dan de grens vanaf waar de belastingvermindering wordt afgebouwd (=23.380 euro), is er geen verticale proratering van toepassing.

=> De gewone belastingvermindering na horizontale beperking bedraagt $(9.738/11.084) \cdot 1.802 = 985$ euro. Deze vermindering wordt wel beperkt tot de (om te slane) belasting op de werkloosheidsuitkering, die 488,5 euro bedraagt.

Bijkomende vermindering: Aangezien de werkloosheidsuitkering gecombineerd wordt met een ander inkomen is er GEEN bijkomende belastingvermindering.

5.3.3 PTR en TBI

$$\text{PTR} = 1 - [(11.629 - 10.642) / (9739 + 2077 - 10.642)] = 16\%$$

$$\text{TBI} = (11.629 / 10.642) - 1 = 9\%$$

6. Bijlage 3: Situatie waarbij er enkel vervangingsinkomens zijn

Opmerkingen:

1. De onderstaande berekeningen zijn gebaseerd op de regelgeving voor het aanslagjaar 2020, waarbij de basisbedragen werden geïndexeerd aan de hand van de indexeringscoëfficiënten voor aanslagjaar 2020.
2. Er wordt abstractie gemaakt van de impact van de gewestelijke opcentiemen op de verschuldigde belasting, meer bepaald van de verlaging van de gewestelijke opcentiemen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest die inhoudt dat de som van de gereduceerde belasting Staat en de gewestelijke opcentiemen niet langer gelijk is aan 100 pct. maar aan 99,5 pct. van de belasting Staat. Deze verlaging van de gewestelijke opcentiemen resulteert in beginsel ook in een lagere totale belasting, die de berekeningsgrondslag vormt van de gemeentelijke opcentiemen.

6.1 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de pensioenen met 2 pct. in de nieuwe regeling

De belastingdruk op het extra inkomen zal in beginsel gelijk zijn aan de som van de belasting tegen het marginale tarief op die inkomsten (40, 45 of 50 pct.) (verhoging van de basisbelasting op het inkomen) en het verlies aan belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomens door de afbouwregel²⁰. Dit bedrag moet worden verhoogd met de gemeentelijke opcentiemen.

Wanneer het gezamenlijk belaste inkomen van de belastingplichtige enkel uit pensioenen (en andere vervangingsinkomens) bestaat en die pensioenen (en andere vervangingsinkomens) ook na toepassing van de verhoging met 2 pct. niet meer bedragen dan 15.620 euro (bedrag geïndexeerd aan de hand van de indexeringscoëfficiënt voor aanslagjaar 2019), zal de stijging van de basisbelasting volledig worden gecompenseerd door een verhoging van de verleende belastingvermindering voor pensioenen en andere vervangingsinkomens.

Hierna wordt voor een aantal typegevallen het verschil aan belasting dat verschuldigd is door een als alleenstaande belastingplichtige van wie het gezamenlijk belaste inkomen enkel uit pensioenen bestaat berekend bij een stijging van de bruto belastbaar pensioen met 2 pct., rekening houdende met gemeentelijke opcentiemen van 7 pct. (berekening op basis van de bedragen geïndexeerd aan de hand van de coëfficiënt het aanslagjaar 2019):

- a) stijging van het gezamenlijk belaste pensioen van 15.000 naar 15.300 euro:
 - de basisbelasting stijgt met 300 euro x 40 pct. of 120 euro;
 - de vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomens stijgt met 120 euro.

De belastingdruk op het bijkomende inkomen is dus gelijk is aan nul.

Dit is ook het geval in de huidige berekening, waar een stijging van de bijkomende vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomens de belasting op het gezamenlijk belaste inkomen ook tot nul terugbrengt.

- b) stijging van het gezamenlijk belaste pensioen van 15.600 naar 15.912 euro:
 - de basisbelasting stijgt met 312 euro x 40 pct. of 124,80 euro;

²⁰ De grensbedragen voor de afbouw van de belastingvermindering voor pensioenen en vervangingsinkomens worden geïndexeerd. De indexering van de bedragen voor een bepaald aanslagjaar weerspiegelt de stijging van de index van de consumptieprijzen in het jaar voorafgaand aan het inkomstenjaar.

- de aanvullende vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten daalt met 14,57 euro.

De verschuldigde belasting zal dus in beginsel stijgen met 139,37 euro x 107 pct. = 149,13 euro (effectieve marginale aanslagvoet: 47,80 pct.)

In de huidige berekening daalt de bijkomende vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten met 138 euro en stijgt de verschuldigde belasting dus met 262,80 euro x 107 pct. = 281,20 euro (effectieve marginale aanslagvoet rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen : 90,13 pct.)

c) stijging van het gezamenlijk belaste pensioen van 16.000 naar 16.320 euro:

- de basisbelasting stijgt met 320 euro x 40 pct. of 128 euro;
- de aanvullende vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten daalt met 15,97 euro.

De verschuldigde belasting zal dus in beginsel stijgen met 143,97 euro x 107 pct. = 154,05 euro (effectieve marginale aanslagvoet: 48,14 pct.)

In de huidige berekening daalt de bijkomende vermindering voor pensioenen en vervangingsinkomsten met 160 euro en stijgt de verschuldigde belasting dus met 288 euro x 107 pct. = 308,16 euro (effectieve marginale aanslagvoet rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen : 96,30 pct.)

d) stijging van het gezamenlijk belaste pensioen van 23.000 naar 23.460 euro

- de basisbelasting stijgt met 460 x 45 pct. = 207 euro;
- de belastingvermindering voor pensioenen en andere vervangingsinkomsten daalt met 23,64 euro.

De verschuldigde belasting zal dus in beginsel stijgen met 230,64 euro x 107 pct. = 246,78 euro (effectieve marginale aanslagvoet rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen: 53,65 pct.)

In de huidige berekening is het resultaat identiek.

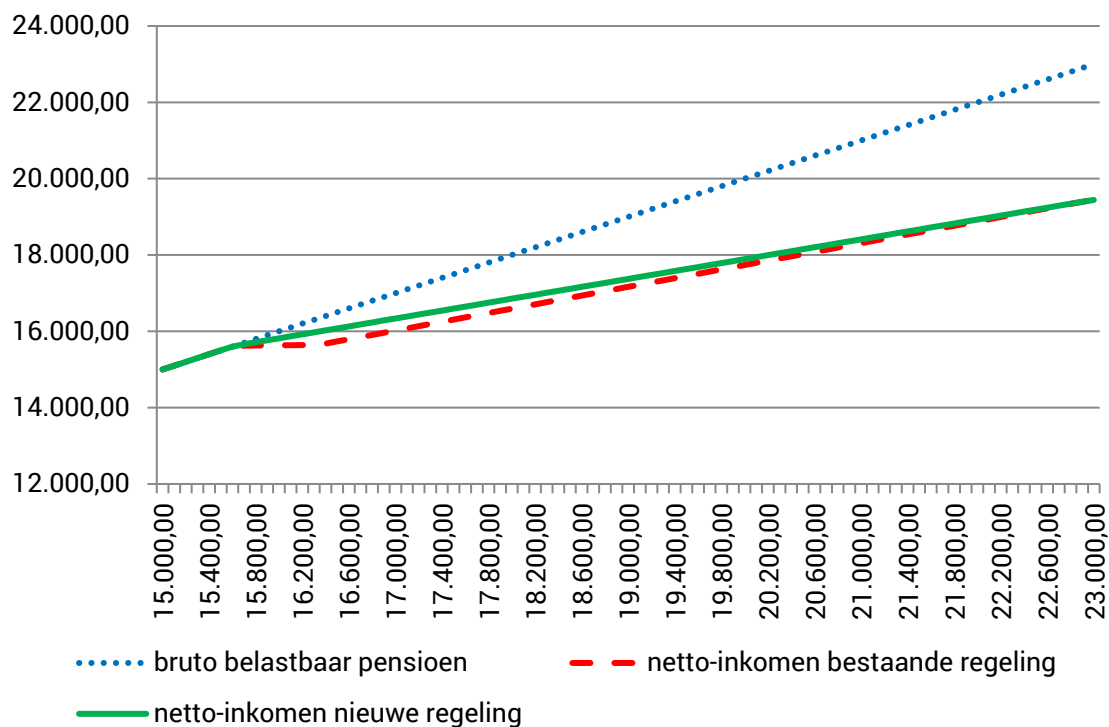
e) van het gezamenlijk belaste pensioen van 50.000 naar 51.000 euro.

- de basisbelasting stijgt met 500 euro;
- de belastingvermindering voor pensioenen en andere vervangingsinkomsten blijft onveranderd (afgebouwd tot één derde).

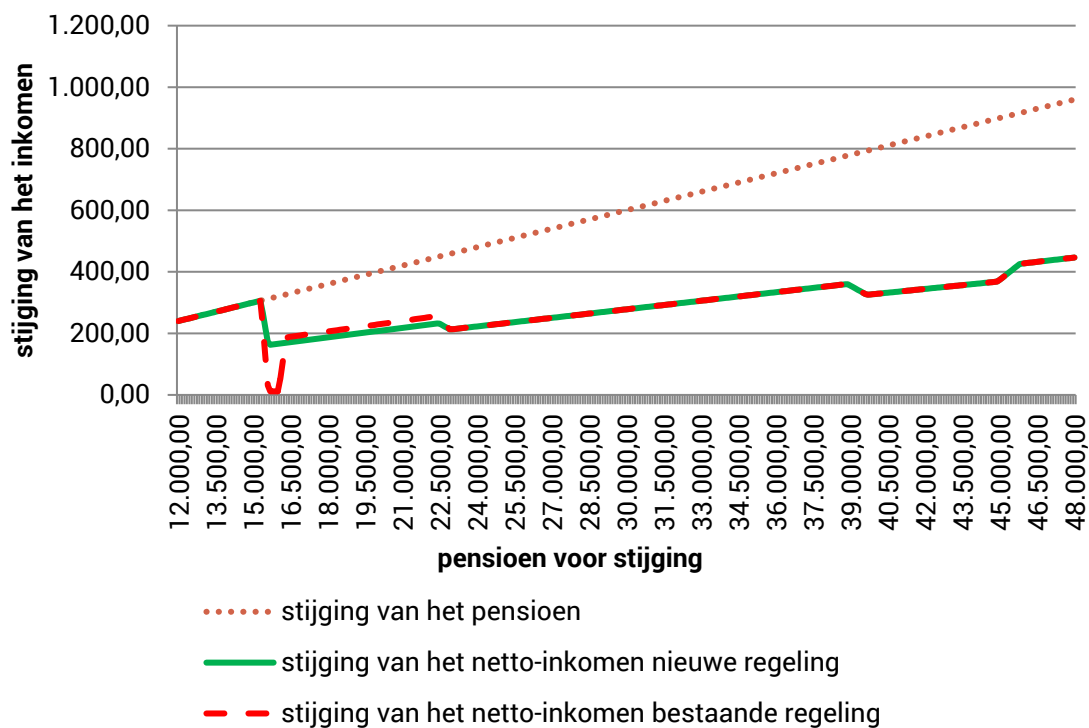
De verschuldigde belasting zal dus in beginsel stijgen met 500 euro x 107 pct. = 535 euro (effectieve marginale aanslagvoet rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen: 53,50 pct.)

In de huidige berekening is het resultaat identiek.

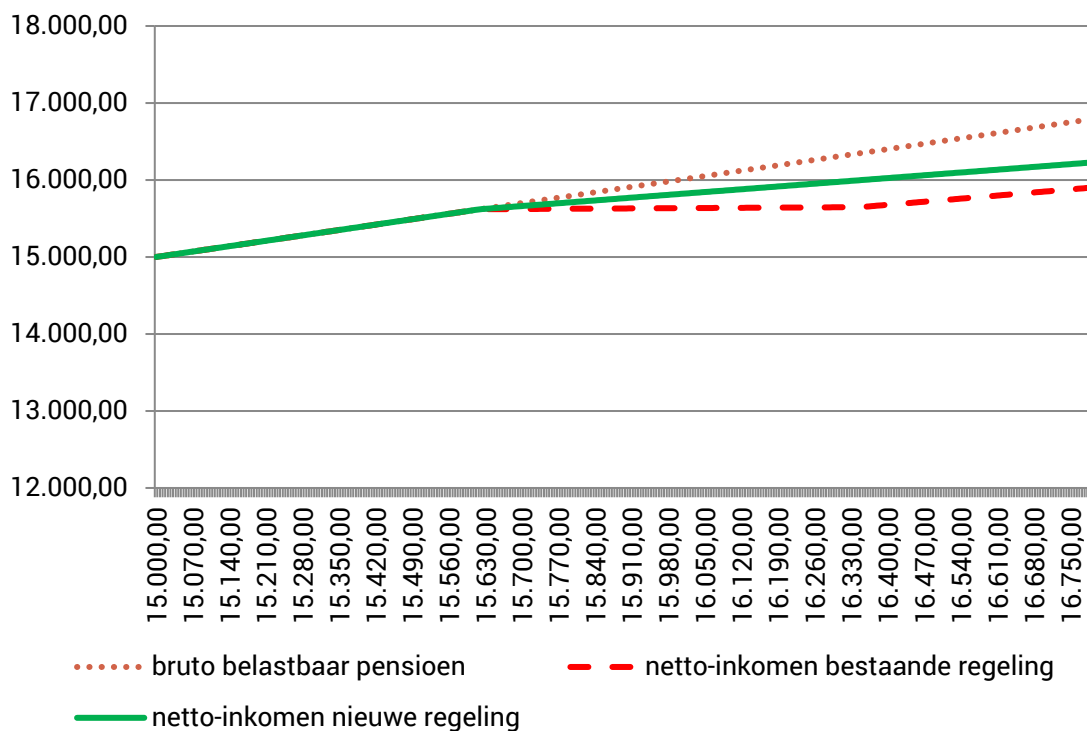
Grafiek 6-1: Netto-inkomen na belasting - vergelijking bestaande en nieuwe regeling voor belastingplichtigen (fiscaal alleenstaanden) met een bruto belastbaar pensioen tussen 15,000 en 23,000 euro (7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

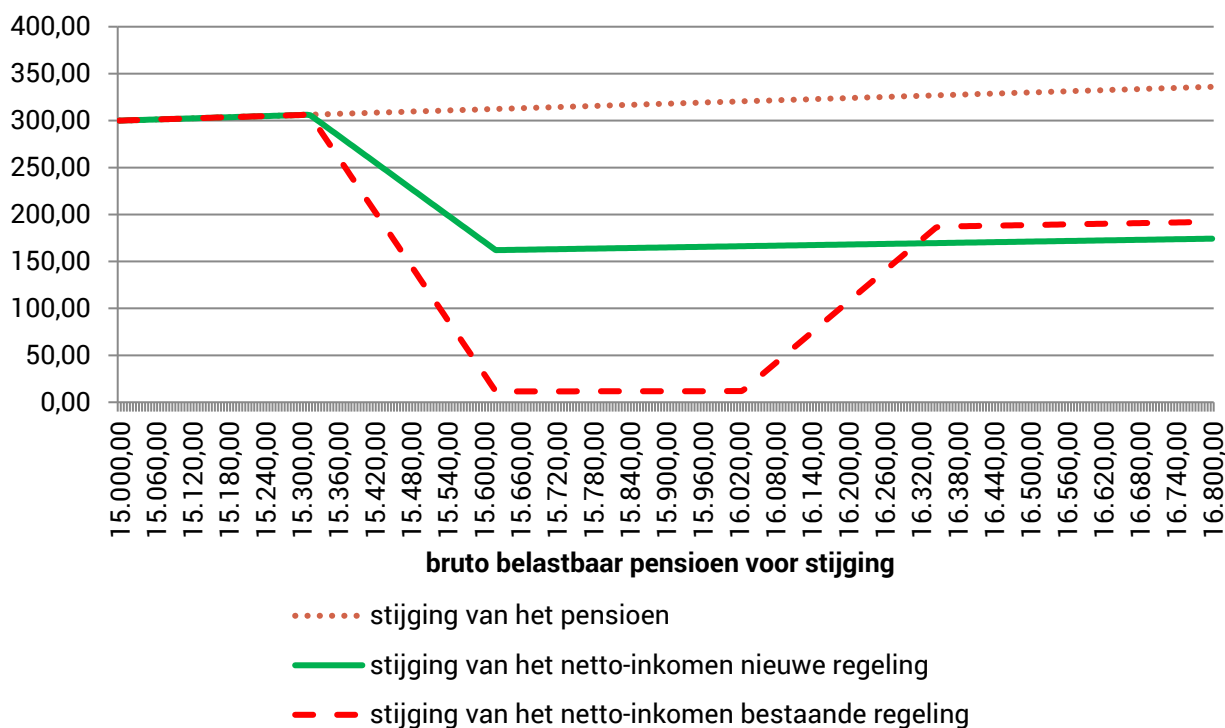
Grafiek 6-2: Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting (7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

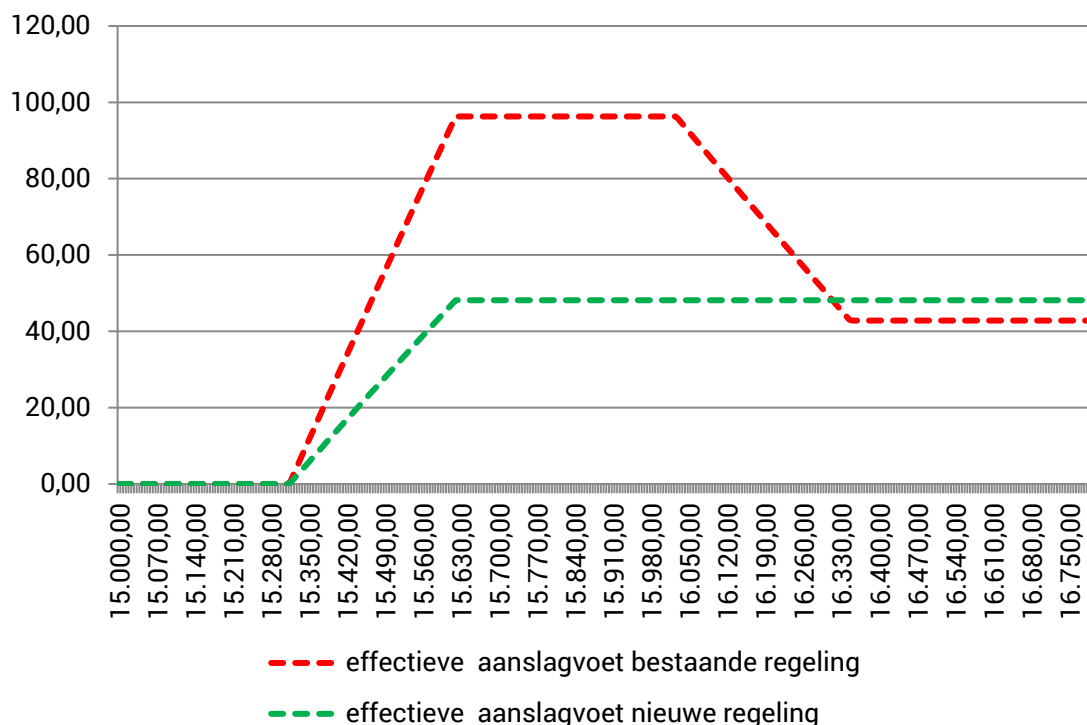
Grafiek 6-3: Netto-inkomen na belasting - vergelijking bestaande en nieuwe regeling voor bruto belastbare pensioenen tussen 15,000 en 16,800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

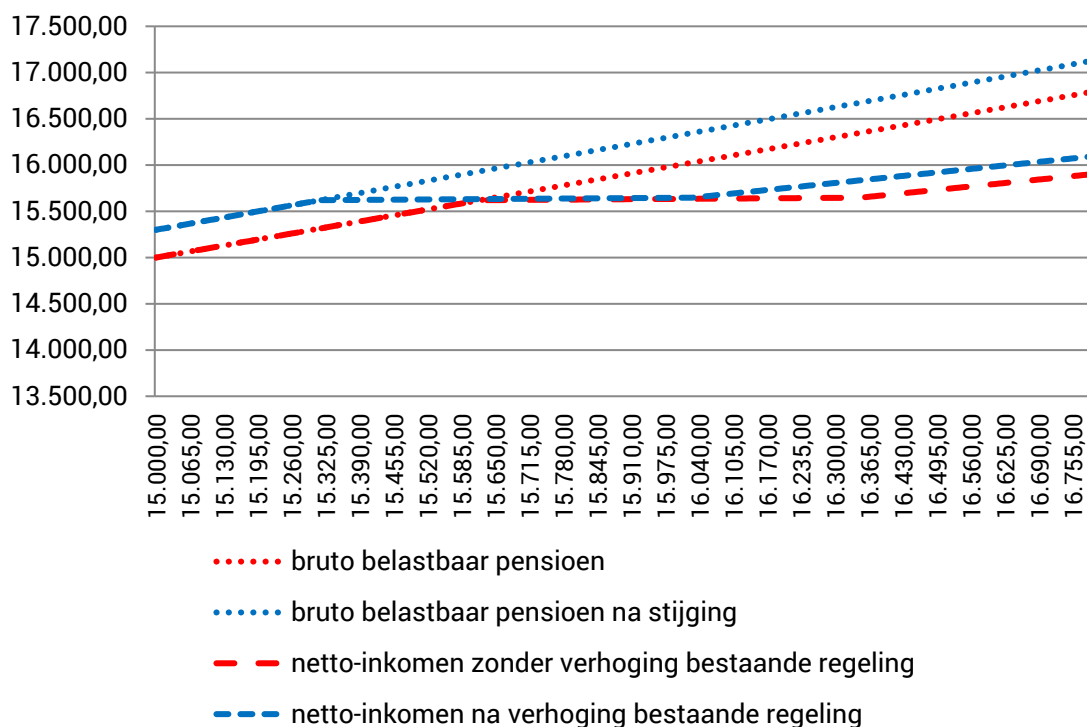
Grafiek 6-4: Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor bruto belastbare pensioenen tussen 15.000 en 16.800 euro (rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

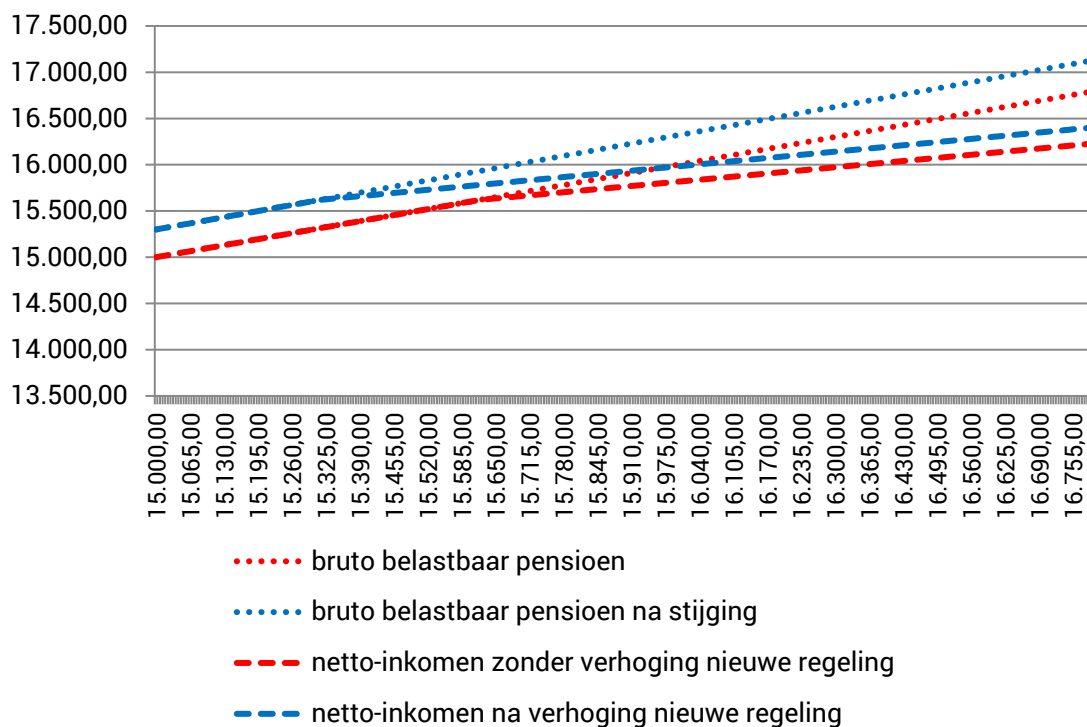
Grafiek 6-5: Effectieve aanslagvoet op een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor bruto belastbare pensioenen tussen 15.000 en 16.800 euro (rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

Grafiek 6-6: Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting in de bestaande regeling voor inkomens tussen 15,000 en 16.800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

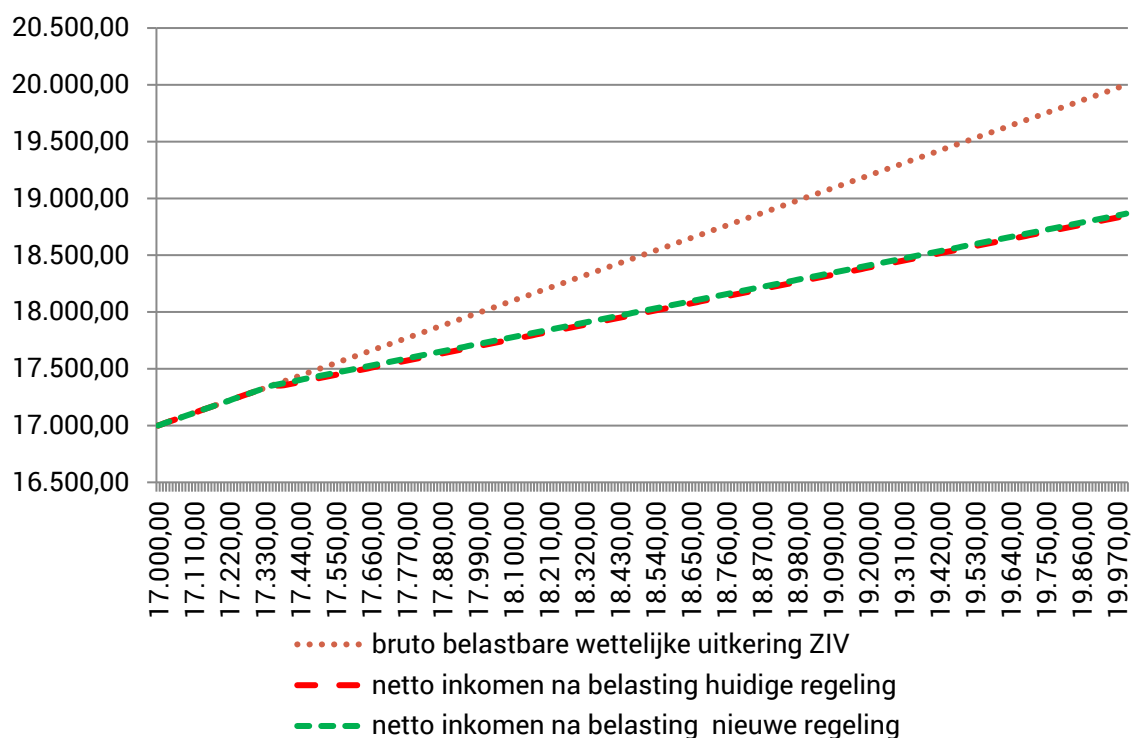
Grafiek 6-7: Impact van een stijging van het bruto belastbaar pensioen met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting in de *nieuwe* regeling voor belastbare inkomens tussen 15.000 en 16.800 euro (fiscaal alleenstaande met uitsluitend pensioenen - rekening houdende met 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

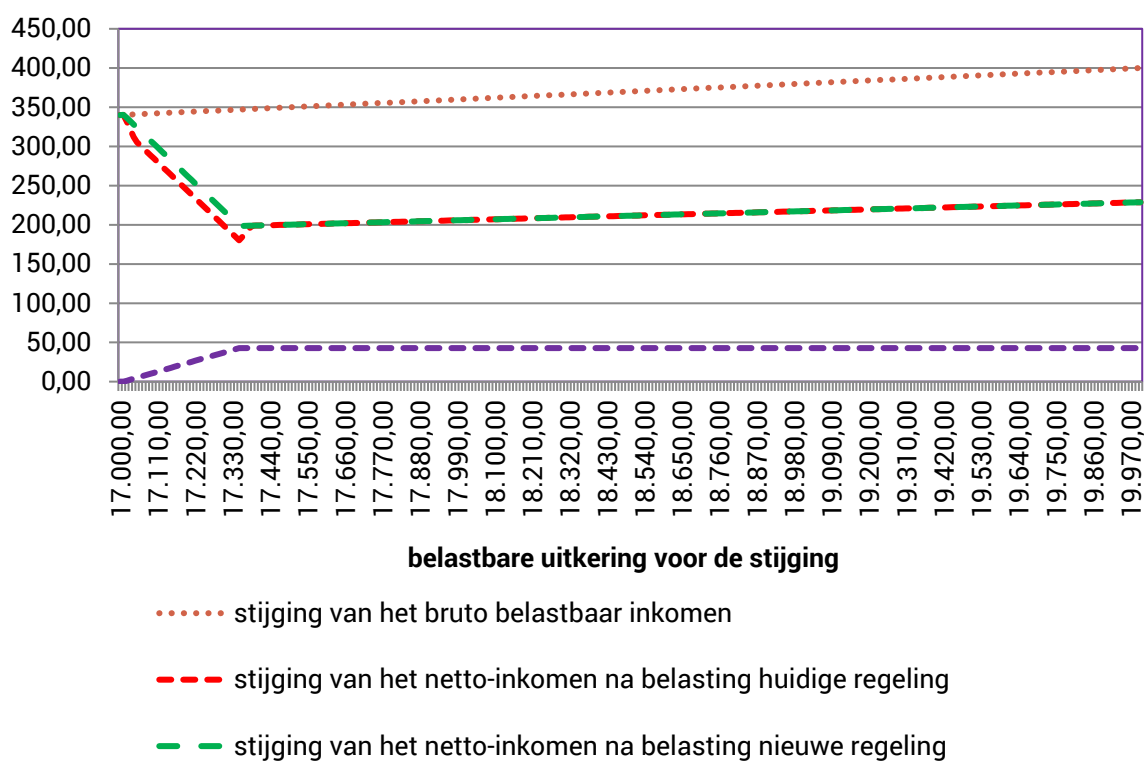
6.2 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de wettelijke ZIV-uitkeringen met 2 pct.

De nieuwe regeling is beperkt tot een beperkte verhoging van de gewone belastingvermindering voor wettelijke ziekte- en invaliditeitsuitkeringen met een bedrag dat nodig is om de belasting tot nul terug te brengen voor een belastingplichtige die recht heeft op de toeslag voor zware handicap en van wie het gezamenlijk belaste totale netto-inkomen uitsluitend uit wettelijke ziekte- en invaliditeitsuitkeringen bestaat en niet meer bedraagt dan het referentie-inkomen voor de toepassing van de bijkomende vermindering. De impact van de stijging van de belastingvermindering bedraagt, rekening houdende met gemeentelijke opcentiemen van 7 pct. maximaal 18,67 euro, zijnde 17,45 euro (de stijging van de vermindering) x 107 pct.

Grafiek 6-8: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit wettelijke ZIV-uitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.000 en 20.000 euro (rekening houdende met een verhoging van de belastingvermindering)

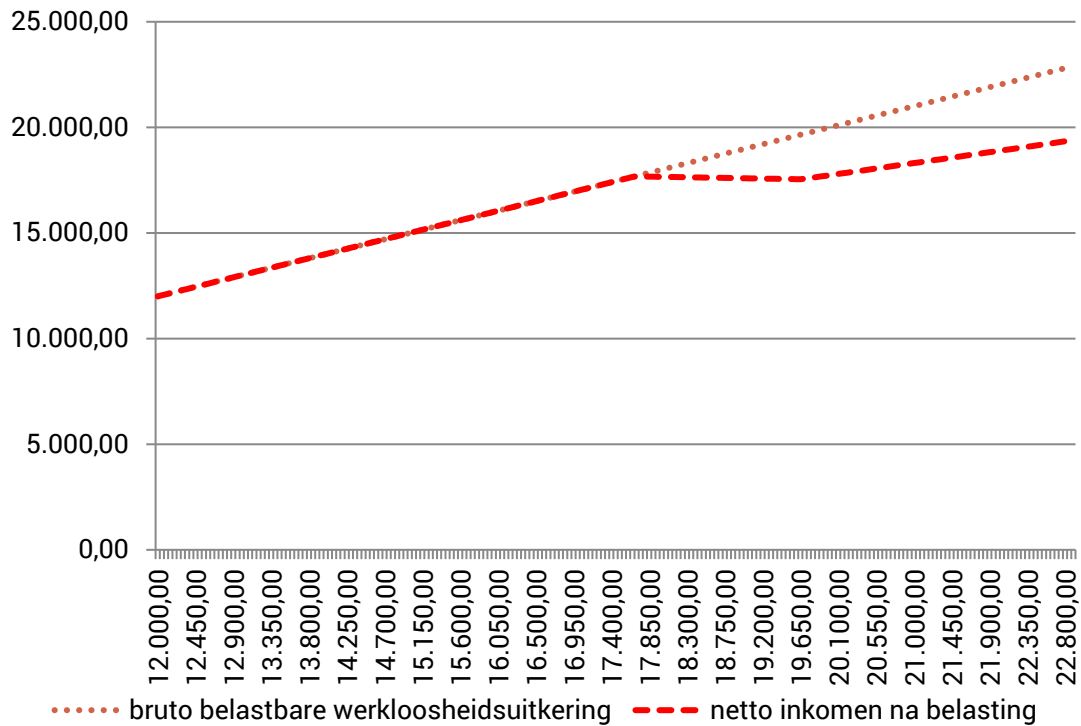
Grafiek 6-9: Impact van een stijging van de bruto belastbare wettelijke ZIV-uitkering met 2 pct. op het netto-inkomen na belasting voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.000 en 20.000 euro

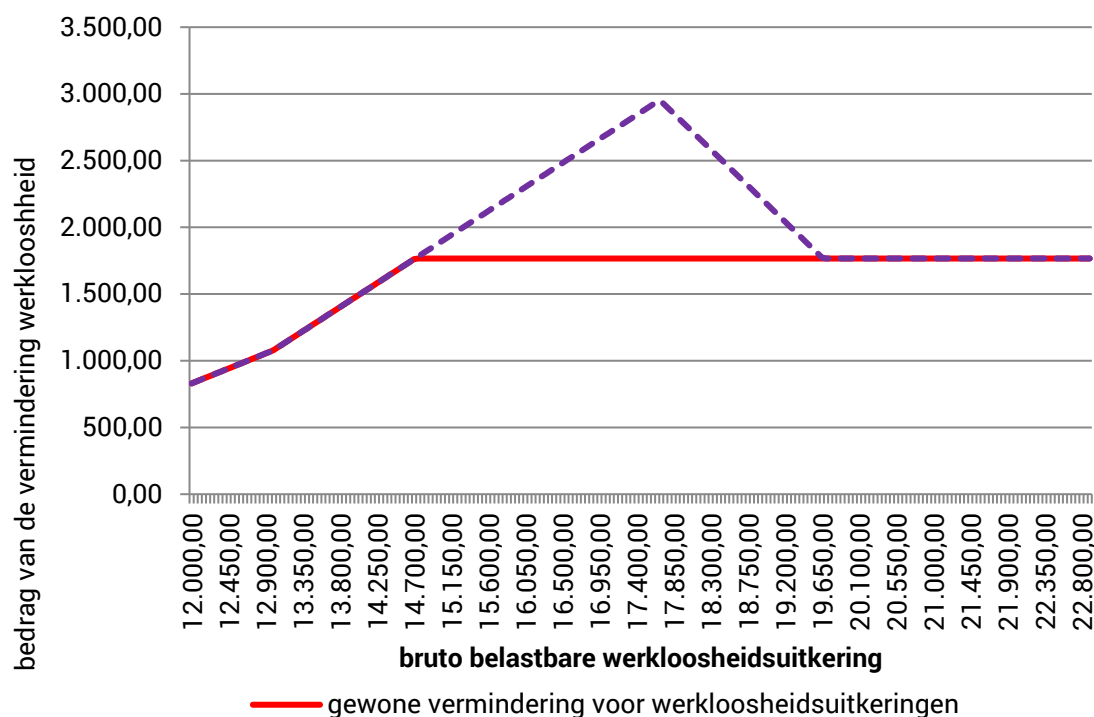
6.3 Impact van een verhoging van het bruto bedrag van de werkloosheidsuitkeringen (in fiscale zin) met 2 pct.

Het ontwerp jobsdeal brengt geen wijzigingen aan aan de belastingvermindering voor werkloosheidsuitkeringen. De onderstaande grafieken geven dan ook enkel de bestaande regeling weer.

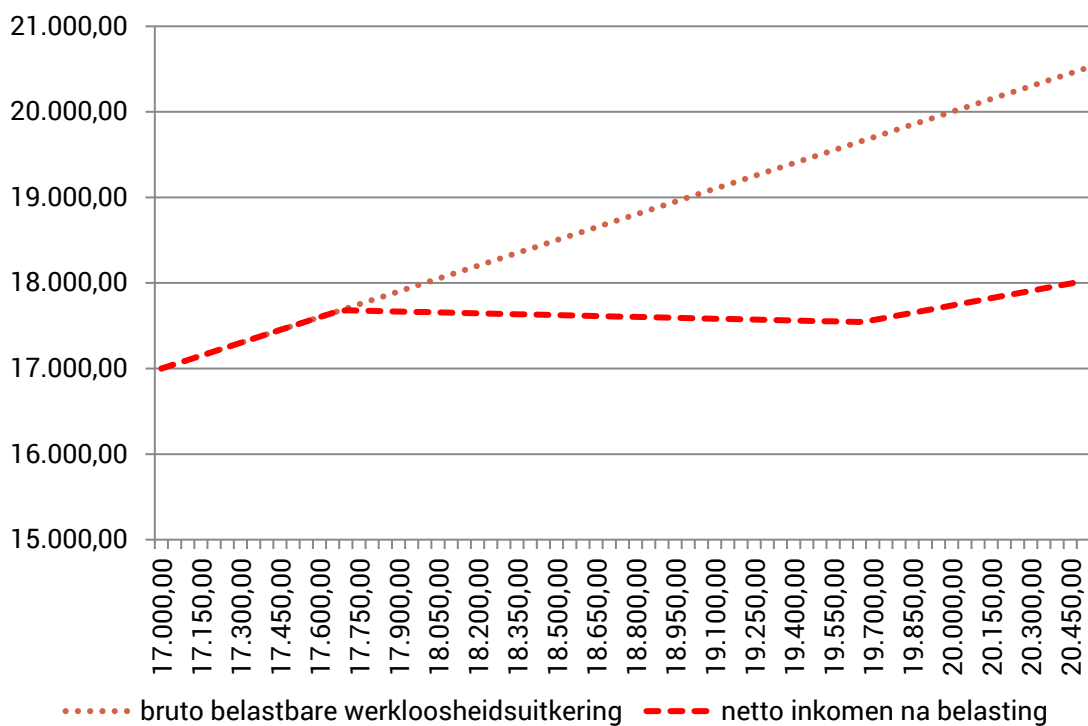
Grafiek 6-10: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12.000 euro en 22.900 euro (rekening houdende 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

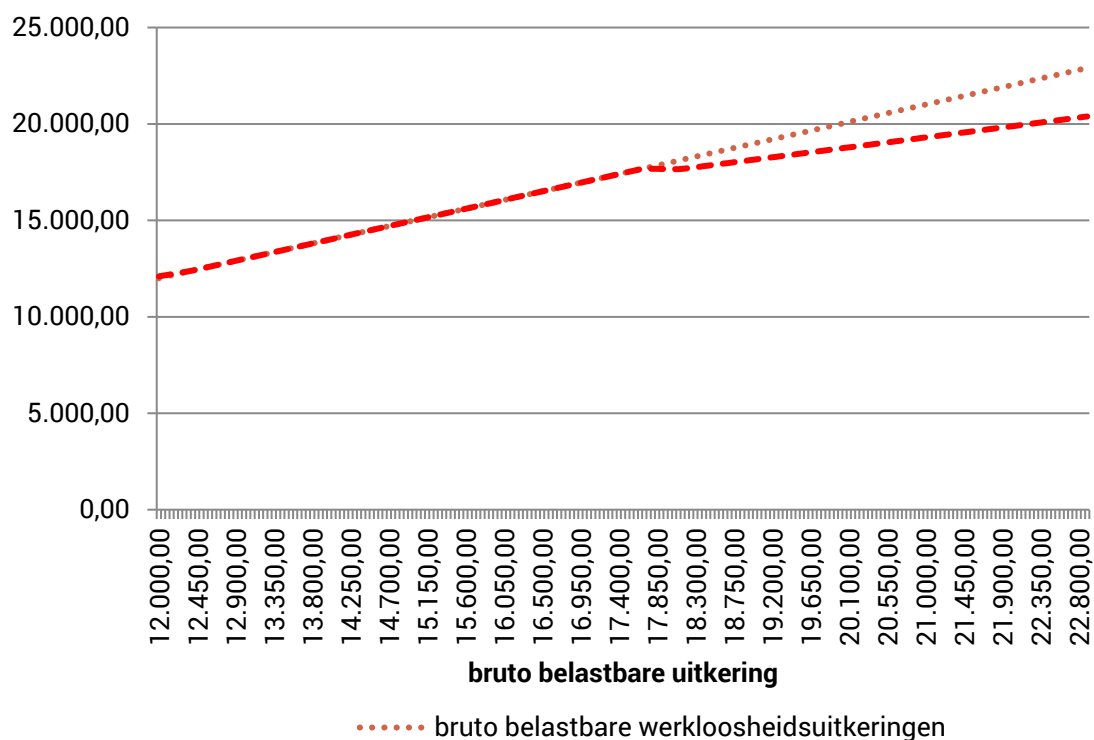
Grafiek 6-11: Belastingvermindering werkloosheidsuitkeringen (fiscaal alleentaaastaande van wie het totale netto-inkomen uitsluitend uit werkloosheidsuitkeringen bestaat) voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12.000 en 22.900 euro

Grafiek 6-12: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtigen (fiscaal alleentaaastaande) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.000 euro en 20.500 euro (rekening houdende 7 pct. gemeentelijke opcentiemen)

Grafiek 6-13: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande met 1 kind ten laste) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 12.000 euro en 22.900 euro

Grafiek 6-14: Netto-inkomen na belasting voor belastingplichtingen (fiscaal alleenstaande met 1 kind ten laste) van wie het totale netto-inkomen uitsluitend bestaat uit werkloosheidsuitkeringen voor gezamenlijk belastbare inkomens tussen 17.500 euro en 20.500 euro

